

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe

Cena egz. 25 gr.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Komunikaty przesłane redakcji, nie będą uwzględnione.
Reklamy redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Cena ogłoszeń i prenumeraty umieszczona jest na ostatniej stronie.

Irak — nafta — Liga Narodów

(Od naszego korespondenta genewskiego)

Genewa, 12 stycznia.

W ciągu swojej ostatniej sesji badała Komisja Mandatowa m. in. roczne sprawozdanie Iraku. Na czoło jej obrad wysunęły się szczególnie następujące zagadnienia: dojrzałość Iraku do samodzielnego rządzenia się, położenie mniejszości narodowych i religijnych, eksploatacja pokładów naftowych na obszarze Iraku.

Rząd brytyjski zobowiązał się w złożonych z końcem 1929 roku w Bagdadzie i przed Radą Ligi Narodów deklaracjach poprzeć kandydaturę Iraku na członka Ligi Narodów w roku 1932. Zobowiązanie to zawarte jest również w nowym — w czerwcu 1930 podpisanym, a niedawno przez parlament Iraku ratyfikowanym — układzie sojuszniczym między Wielką Brytanią a Irakiem. Nowy traktat anglo-iracki, którego głównym animatorem był zmarły Wysoki Komisarz Iraku, sir Gelbert Clayton, jest swojego rodzaju majstersztykiem angielskiej polityki wschodniej. Wszystko, co leży w interesie brytyjskim, jest w nim świetnie zawarowane, a zarazem dana jest stosunkowo wielka satysfakcja ambicjom niepodległościowym Iraku. Irakjanie nienawidzą bowiem mandatu i woleli, w jego miejsce, przyjąć ofiarowaną im, wraz z sojuszem, „niepodległość“. Nie ludzą się chyba, że niepodległość ta nie nosi faktycznie wszelkich cech protektoratu brytyjskiego, ale zdaje im się, że idąc tą drogą, będą mogli łatwiej osiągnąć swój cel ostateczny tj. zupełną i rzeczywistą niepodległość. Anglicy natomiast pozbywają się chętnie kontroli międzynarodowej i związanych z nią obowiązków. Wolą pozatem wzamian za wrogi im „kraj mandatowy“ pozyskać do wdzięczności zobowiązanego „suwerennego“, w istocie jednak gospodarczo i wojskowo zupełnie od nich zależnego sojusznika. Trudno przewidzieć, jak dalece zdołają się ziszczyć te ze sobą sprzeczne nadzieje obu partnerów. Jak narazie, znalazł nowy traktat w obu krajach — poza mniejszościowymi grupami opozycyjnymi — bardzo przychylnie przyjęcie.

Ten, dla całej polityki europejskiej na Bliskim Wschodzie tak nader ważny i brzemienisty w skutki krok Wielkiej Brytanji zaniepokoił jednak rządy innych zainteresowanych mocarstw. Nie mówiąc już o Francji, która to podjęcie rządu brytyjskiego odczuwać musi jako bezpośrednie zagrożenie jej stanowiska w sąsiedniej Syrii, nie mogły także i inne wielkie mocarstwa (jak np. Włochy i Niemcy), do których patrzyć się w nim specjalnie altruistycznych motywów. W tak nagłe i cudownie osiągniętą dojrzałość polityczną Iraku jakoś nikt na serio nie wierzy. Wszyscy natomiast zdają sobie z tego sprawę, że sojusz anglo-iracki, gwarantujący Anglikom gospodarczo i politycznie przodujące stanowisko w tym w skarby przyrody tak bogatym kraju, grozi równocześnie —

z chwilą zgaśnięcia mandatu — utratą wszystkich praw, jakie posiadają tam dotychczas inni członkowie Ligi Narodów. Jednym z tych ważnych praw jest np. usankcjonowana przez art. 22 Paktu Ligi zasada równouprawnienia gospodarczego w krajach mandatowych wszystkich członków Ligi. Zachodzący tu konflikt interesów ujawnia się szczególnie wyraźnie dookoła sprawy eksploatacji irackich pokładów naftowych.

Udział zwycięskich mocarstw sprzymierzonych w eksploatacji nafty mossulskiej rozdzielony został już w roku 1920 na konferencji w San Remo. W myśl tam zawartej umowy ukonstytuowało się międzynarodowe товарищество pod nazwą „Irak Petroleum Company“, złożone z następujących współników: „Anglo-Persian Company“ (głównie brytyjski kapitał), „Standard Oil Company“ (głównie brytyjski kapitał), „Royal Dutch Company“ (amerykańsko-holenderski kapitał). Każdy z tych trzech trustów otrzymał udział w wysokości 23,75 procent. Pozostałe 5 procent zachował na podstawie dawnych praw, przemysłowiec ormiański Gulbekien. Wydajność irackich źródeł naftowych szacują na 20 milionów ton rocznie. Równa się to około 9 proc. obecnej rocznej produkcji światowej. W myśl zawartego 14 marca 1925 roku układu z rządem irackim, uzyskała „Irak Petroleum Company“ wyłączne prawo poszukiwań i wiercenia na całym obszarze Iraku z tem, że po upływie pewnego kontraktom przewidzianego okresu, dokona wyboru 24 koncesyj a 8.000 mil kwadratowych. W układem również przewidzianych odstępach cza u miała „I.P.C.“ zaofiarowywać do sprzedaży drogą publicznego konkursu, wspomniane 24 oraz inne ewentualnie znalezione a na koncesje się nadające obszary. W końcu zapewnia układ ten rządowi irackiemu udział w dochodach z produkcji, w wysokości 1 szylinga od tony. „Irak Petroleum Company“ nie dotrzymała jednak ani jednego z wyżej wspomnianych terminów, ale uzyskiwała od rządu irackiego, tłumacząc się przeszkodami force majeure, coraz to nowe prolongaty. Jedną z przyczyn podawanych rzekomo przez „I. P. C.“ był brak porozumienia między współnikami i zainteresowanymi rządami, co do wyznaczenia szlaków i ujścia projektowanych rurociągów.

W międzyczasie zaczęło ubiegać się o koncesję inne, konkurencyjne товарищество pod nazwą „British Oil Company“. To товарищество początkowo czysto angielskie „umiędzynarodowiło“ się z biegiem czasu tak, że obecnie udział jego przedstawiają się, według krajów, w następujący sposób: Anglia 52 proc., Włochy 24 proc., Niemcy 12 proc., grupa francusko-szwajcarska 12 proc. „British Oil Development“ wszczęło niebawem ostrą walkę przeciwko „I-

rak Petroleum Company“, zarzucając jej rzekome i bezprawne tamowanie prac dookoła eksploatacji źródeł irackich. Faktem jest, że choć od chwili podpisania umowy upłynęło już przeszło pięć lat, „I. P. C.“ nie przystąpiła dotychczas do żadnych poważniejszych prac. Nie pozwoliła przytem, korzystając z faktycznego monopolu, jakiego udziela jej jej układ z rządem, żadnemu innemu товариństwu rozpocząć choćby tylko poszukiwań. Jej konkurentka „British Oil Development“ wskazuje na to, że wielkie trusty biorące udział w „I. P. C.“ zainteresowane są w utrzymaniu obecnej ceny światowej nafty, a temsamem w możliwie długotrwałym opóźnieniu eksploatacji źródeł mossulskich. Ta polityka wielkich trustów stoi jednak w zupełnej sprzeczności z interesami Iraku i jego ludności. „B. O. D.“ stara się oprócz tego udowodnić, że przedłużenie przez rząd iracki jego umowy z „I. P. C.“ było bezprawnem i że cała polityka wielkich trustów zaangażowanych w „I. P. C.“, a popieraną przez rządy iracki i brytyjski narusza uświęconą Paktem Ligi Narodów zasadę o równouprawnieniu gospodarczym i „otwartych drzwiach“.

Ze wszystkimi temi skargami zwróciła się „B. O. D.“ do Komisji Mandatowej Ligi Narodów. W załączonych do tych petycji komentarzach stwierdza rząd brytyjski, że rząd Iraku miał zupełne prawo przedłużyć terminy jego umowy z „I. P. C.“ i kwestionuje równoczesność właściwości Komisji Mandatowej dla rozpatrywania skarg, które — w najlepszym wypadku — mogłyby być przedmiotem procesów przed kompetentnymi sądami. Na te petycje toczyła się w łonie Komisji Mandatowej, w obecności przedstawicieli władzy mandatowej, bardzo ożywiona debata dookoła całokształtu zagadnienia nafty irackiej.

Komisja Mandatowa, która z polecenia Rady Ligi Narodów ma wydać orzeczenie co do warunków, w jakich nastąpić może wygaśnięcie mandatu, zadała sobie dużo trudu, by dowiedzieć się od przedstawicieli rządu brytyjskiego, jakie okoliczności udowodniają rzeczywistość osiągniętej dojrzałości politycznej Iraku. Przedstawiciel rządowy nie był jednak w stanie dać zadowalającej odpowiedzi na większość jej — jak zwykle — bardzo wnikliwych pytań. Pytania te odzwierciedlały dość głęboki pesymizm członków Komisji co do istotnej zdolności Iraku, do samorządu, wielkie obawy co do obecnego i przyszłego położenia mniejszości narodowych i religijnych w tym kraju, i w końcu silne zastrzeżenia co do rzetelności uprawianej obecnie polityki w sprawie eksploatacji pokładów naftowych. Wszystkim tym obawom i zastrzeżeniom dała Komisja bardzo energiczny wyraz w jej sprawozdaniu dla Rady Ligi Narodów, wypowiadając równocześnie nadzieję, że następny raport władzy mandatowej będzie do-

kładniejszym da odpowiedź na wszystkie jej pytania.

Debata Komisji Mandatowej nad rocznym raportem Iraku i jej sprawozdanie dla Rady Ligi Narodów, zawierają, podobnie jak jej zeszłoroczne sprawozdanie palestyńskie, bardzo silne krytyki

pod adresem Wielkiej Brytanii i odbija się nie zawodnie głośnym echem w prasie angielskiej. Będą one stanowiły jeden z przedmiotów obrad Rady Ligi Narodów, rozpoczynających się 19 bm. M. Ky.

Sjoński Komitet Akcyjny rozpoczął wczoraj obrady

Zadania nadzwyczajnej sesji

Londyn, 14. I. ŻAT. Dzisiaj w środę rozpoczęły się obrady nadzwyczajnej sesji Komitetu Akcyjnego Organizacji Sjońskiej. Obradom przewodniczy w zastępstwie dra Motzkina, który bawi na urlopie zdrowotnym w Neci — p. Farbstein.

O zadaniach nadzwyczajnej sesji A. C. informują ŻAT'ni: Komitet Wykonawczy Organizacji Sjońskiej, będący całym reprezentującym kongres, powinien zająć stanowisko wobec następującej alternatywy: czy zwołać kongres sjoński, czy też znaleźć środki celem wzmocnienia finansowego pracy palestyńskiej. Chodzi o to, że kongres zająłby zdecydowane stanowisko wobec sytuacji politycznej. Baley Księgi i toczących się obecnie jeszcze rokowań z rządem, lecz w międzyczasie powstały poważne trudności finansowe, zagrażające ciągłości żydowskiej pracy w Palestynie. Jeśli A. C. wypowie się przedewszystkiem za koniecznością konsolidacji finansowej, wówczas XVII. Kongres będzie musiał ulec odroczeniu. Jeśli A. C. stanie na stanowisku, że cała uwaga winna być skoncentrowana na akcji finansowej, wówczas

wydana będzie odezwa do Żydów na całym świecie, która wyjaśni szczegółowo obecną sytuację polityczną i finansową ruchu sjońskiego. Ponadto ma być wysłana do Ameryki delegacja, złożona z wybitnych działaczy sjonistyki.

Konferencja sjonistów południowo-afrykańskich

Le Cap 14. I. PAT. Trzynasta południowo-afrykańska konferencja sjonistyczna, rozpoczęła swoje prace. Ze wszystkich stron świata nadeszły życzenia powodzenia dla konferencji. Konferencja uchwaliła rezolucję, wyrażającą życzenie, aby administracja Palestyny została przeniesiona do ministerstwa spraw zagranicznych. Minister Smuts oświadczył, że rok 1930 był rokiem wielkiego niepokoju dla sjonizmu, chociaż niebezpieczeństwo jeszcze nie minęło — mówił minister — mam wrażenie, że kryzys został zakończony. Polityka zmierzająca do stworzenia żydowskiego ogniska narodowego, oparta jest na trwalszych podstawach obecnie, niż w szeregu lat ostatnich.

Pogrzeb Natana Strausa

Nowy Jork 14. I. ŻAT. Wczoraj popołudniu odbył się pogrzeb bhp. Natana Straussa. Trumnę sprowadzono do Emanuel Tempel, gdzie zebrało się przeszło 2.000 osób. Wielkie tłumy publiczności zarówno żydowskiej jak i nieżydowskiej zalegały okoliczne place i ulice. W ciągu paru godzin ruch uliczny był wstrzymany. Karawan był nader skromny i zgodnie z ostatnią wolą zmarłego nie było na nim wień

ców.

Nad otwartym grobem w mauzoleum rodziny Straussów przemówił rabin dr. Stephen Wise, który podkreślił realizowaną przez zmarłego ideę miłości bliźniego. Przemawiało jeszcze kilka osób, poczem syn zmarłego odmówił kadiisz. Po odśpiewaniu psalmów zakończyła się żałobna manifestacja.

Dyskusja nad budżetem oświaty

(Telefonom od naszego korespondenta)

Warszawa, 14. I. (Sin) Sejmowa komisja budżetowa przystąpiła na dzisiejszym posiedzeniu do preliminarza budżetowego ministerstwa oświaty. Na wstępie przemówił minister Czerwinski, który wypowiedział szereg uwag ogólnych, dotyczących preliminarza budżetowego. Minister oświadczył, że rok bieżący jest ciężki dlatego, że przy wzroście potrzeb w dziedzinie oświaty występuje równocześnie konieczność zmniejszenia ogólnych sum budżetowych. Z porównania sum globalnych, przeznaczonych na oświatę w latach ubiegłych i obecnym wynika różnica 24 milionów zł. na niekorzyść roku przyszłego.

Z kolei sprawozdawca preliminarza budżetowego pos. Dzdzisław Stroński (BB) oświadcza, że preliminarz ten cechuje oszczędność, posunięta bardzo daleko, ale mimo to nie zatamowała żadnego działu pracy, ani nie zatrzymano rozwoju w najważniejszych dziedzinach. Z kolei referent omówił sprawę etatów szkolnych, przytaczając szereg cyfr, omówił ponadto i zobrazował stan szkół średnich i powszechnych oraz zawodowych obszernie wyłuszczając kwestię wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego. Na ten cel preliminowano 8 milionów zł., zmniejszone o 100.000 zł. Rozwój tego działu jest wyrazem szczególnej dbałości rządu o zdrowie młodego pokolenia.

W dyskusji pierwszy zabrał głos b. premier pos. Ponikowski (Ch D), który na wstępie zwraca uwagę, że rokrocznie opuszcza pol-

skie szkoły średnie około 13.000 młodzieży, młodzież ta jednak w większości znajduje się na bezdrożu. Mowca porusza następnie sprawę wciągania szkolnictwa i sfer nauczycielskich do walk partyjnych, krytykując działalność ministerstwa, stwierdza, mowca że jeden z wyższych dygnitarzy ministerstwa, stojący na straży wydawania patentów i dyplomów dla nauczycieli, sam wzgardził otrzymaniem takiego patentu, czy też patentu, tak ego nie zdołał osiągnąć.

Na posiedzeniu popołudniowym przemawiał poseł Czapiński (PPS) który stwierdza z żalem, że budżet ministerstwa oświaty został zmniejszony w tym roku o 24 miliony podczas gdy nie zmniejszono budżetu ministerstwa spraw wewnętrznych oraz policji, budżet zaś ministerstwa spraw wojskowych wzrósł nawet o 11 milionów. Mowca zapytuje ministra o jego program. Zarzuca ministrowi brak wszelkiego planu w sprawie szkolnictwa mniejszości narodowych. Otwarto wprowadzić instytut ukraiński o którym nic nikt nie wie, lecz za to zamknięto szereg ukraińskich gimnazjów.

Posel Brzózka (BB) występuje w obronie ministra

Posłanka Rudnicka (Klub Ukraiński) stwierdza, że pacyfikacja Małopolski wschodniej nie ominie również szkolnictwa ukraińskiego. Na dowód przytacza posłanka Rudnicka szereg faktów terroru i szykan wobec szkół ukraińskich w Małopolsce wschodniej.

W razie przeziębienia, kataru, zapalenia gardzieli przy bólach nerwowych i łamaniu w kościach, należy dbać o codzienne regularne wypróżnienie i w tym celu używać pół szklanki naturalnej wody gorzkiej „Franciszka Józefa“. Ządać w aptekach i drogeriach.

Pogrzeb bhp. Aleksandra Hausmanna

(Telefonom od naszego korespondenta)

Lwów, 14. I. (T) Dzisiaj, o godz. 2.30 popołudniu odbył się pogrzeb bhp. Dra Aleksandra Hausmanna, przedwcześnie zmarłego przywódcy sjońskiego. W pogrzebie wzięły udział tysiączne rzesze ludności żydowskiej Lwowa. Na cmentarzu wygłosili przemówienia: rabin Dr. Freund i Dr. Lewin, prezes Egzekutywy Sjońskiej, Dr. Schmorak, wiceprezydent miasta i prezes zarządu Kahału lwowskiego Chajes, dalej Dr. Rosenkranz, mieniem pierwszej sjońskiej korporacji akademickiej „Emuna“, którego bhp. Dr. Hausmann był przed laty współzałożycielem, oraz Dr. Hagler imieniem obecnych członków tej korporacji.

Egzekutywa Organizacji Sjońskiej zach. Małopolski i Śląska wysłała na ręce Egzekutywy sjońskiej we Lwowie kondolencje dla organizacji sjońskiej wschodniej Małopolski i rodziny z powodu śmierci bhp. Towarzysza Aleksandra Hausmanna.

Jubileusz Feliksa Warburga

Nowy Jork 14. I. ŻAT. W szerokich kołach społeczeństwa żydowskiego czynione są przygotowania w związku z obchodem 60-lecia urodzin Feliksa Warburga. Jubilat otrzymał setki depesz z życzeniami, m. in. dużą ilość z Polski. Powstała myśl uczczenia w trwały sposób Feliksa Warburga z okazji jego jubileuszu. Prasa amerykańska, zarówno żydowska jak i nieżydowska, poświęca dłuższe artykuły jubilatowi. „Jewish Daily Bulletin“ wydał specjalny numer poświęcony Warburgowi. Jubilat otrzymał telegramy z życzeniami od Weizmanna, Sokolowa, Herberta Samuela, Oskara Wassermanna, barona Rotszylda, rabina Kuka i t. d.

Londyn 14. I. ŻAT. Premier MacDonald wystosował za pośrednictwem ŻAT-nej następujący telegram do Feliksa Warburga, obchodzącego dzisiaj uroczystość 60-lecia urodzin: „Zaszyłam serdeczne życzenia z okazji 60-lecia urodzin. Oby życie Pańskie było długie, dzieło zaś — owocne. — Ramsay MacDonald“.

Herbatka u p. marszałkowej Piłsudskiej

Z udziałem pułk. Koszka-Biernackiego

(Telefonom od naszego korespondenta)

Warszawa 14. I. Sin. Agencja „Iskra“ do nosi: W środę dnia 14 bm. odbyła się u p. marszałkowej Piłsudskiej tygodniowa herbatka towarzyska. W herbatce wzięli udział m. in. premier Sławek, marszałek senatu Raczyński, wicemarszałek, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego, prezes NIK, gen. Krzemieński, generałowie: Konarzewski, Wróblewski, Kruszkowski, pułk. Wieniawę Długoszowski z małżonką, pułkownik Kostek-Biernacki, pułk. Gąsiorowski oraz szereg innych przedstawicieli świata politycznego i wojskowego.

Min. Zaleski w Genewie

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Genewa, 14. I. (K) Dzisiaj rano przybył tu minister Zaleski. Po południu minister Zaleski odbył dłuższe konferencje z ministrami spraw zagranicznych Rumunii i Jugosławii. Jak słychać, jutro ma nastąpić podpisanie protokołu polko-rumuńskiego w sprawie przedłużenia traktatu przyjazno-rozjemczego.

Paryż 14. I. PAT. Minister spraw zagranicznych Briand przyjął dzisiaj kolejno ambasadorów Rzeszy i ZSRR.

Przed konferencją paneuropejską

W piątek dnia 16 bm., a więc w trzy dni przed sesją Rady Ligi Narodów, rozpocznie swe obrady komisja dla studjowania możliwości Unji paneuropejskiej. W obradach weźmie udział 16-tu ministrów spraw zagranicznych, a mianowicie Briand (Francja), Henderson (Anglja), Grandi (Włochy), dr. Curtius (Niemcy), dr. Benesz (Czechy), Zaleski (Polska), Marinkowicz (Jugosławja), Mohwinkel (Norwegja), Hymans (Belgja), książę Alba (Hiszpanja), Munch (Danja), Ramel (Szwecja), Prokope (Finlandja), Karoly (Węgry), Motta (Szwajcarja) i Beck (Luksemburg).

Jest to uvertura do muzyki przyszłości, która brzmi dość słabo i niejasno, jak o tem świadczy zresztą historia planu Brianda. Dnia 5-go września 1929 wystąpił Briand przed Ligą Narodów poraz pierwszy ze swą koncepcją zespolenia Europy. Dnia 9-go września 1930 wypowiedzieli się już przedstawiciele 27 państw, i to na podstawie memoriału Brianda. Wszyscy podkreślili, że Liga Narodów nie może ucieść z powodu powstania nowej organizacji. Anglja stanowczo sprzeciwiła się utworzeniu nowej organizacji stałej, któraby mogła naruszyć autorytet Ligi Narodów. Włochy zażądały urzeczywistnienia równości przez usunięcie ostatnich śladów nierówności między państwami Europy i wysunęły hasło rozbiorzenia. Włochy wyraziły też zapatrywanie, iż należy dla planu Paneuropy pozyskać Szwecję i Turcję. Niemcy w swej odpowiedzi uzależniły powodzenie akcji Brianda od zupełnego równouprawnienia wszystkich państw europejskich.

Wrześniowa sesja Ligi Narodów w roku 1930 doprowadziła do utworzenia komisji dla badania całego planu. Na krótkim posiedzeniu tej komisji Briand włączył rezultaty euro-

pejskiej konferencji gospodarczej do programu prac tej komisji. Program jej jest jednako- kowo: dalej nieustalony, a narazie ma ona do swej dyspozycji noty Belgji, Jugosławji i Danji oraz notę Niemiec, które ogólnikowo wskazały na konieczność ustalenia programu pracy, uregulowania kwestji organizacji i zadecydowania o dopuszczeniu państw nie będących członkami Ligi Narodów. Jedynie tylko Danja w swej nocie sprecyzowała możliwy do dyskusji program pracy, proponując podział komisji na trzy subkomisje, które mają załatwić następujące sprawy: 1. organizacja współpracy europejskich państw, 2. sprecyzowanie najważniejszych problemów ogólnopolitycznego charakteru, które w najbliższym czasie zajmą Ligę Narodów, a wobec których należałoby uzgodnić przedtem stanowisko państw europejskich, wreszcie 3. kwestje natury gospodarczej, które znajdują się teraz na porządku dziennym Ligi Narodów. Do każdej z tych subkomisji należąć mają przedewszystkiem przedstawiciele czterech głównych mocarstw (Anglii, Francji, Niemiec i Włoch), a pozatem przedstawiciele innych państw, z tem, że każde państwo musi mieć przedstawiciela przynajmniej w jednej z tych komisji.

W ostatnim momencie przesłał dyrektor Międzynarodowego Biura Pracy, Albert Thomas komisji memoriał, w którym wskazuje na konieczność współpracy Biura Pracy z komisją. Thomas jako najważniejsze problemy wymienia: kwestję bezrobocia, uregulowanie kryzysu węglowego, umożliwienie swobodnego przemieszczania się z jednego państwa do drugiego, oraz uregulowanie rolnictwa.

Oto cały materiał, którym rozporządza komisja paneuropejska.

Bilans dekadowy Banku Polskiego

Warszawa 14. 1. PAT. Bilans Banku Polskiego za pierwszą dekadę stycznia rb. wykazuje zapas złota 562.287.000 zł. o 43.000 zł. więcej niż w poprzedniej dekadzie. Pieniądze i należności zagraniczne zaliczone do pokrycia zmniejszyły się o 12.174.000 do 276.212.000 zł. Również niezaliczone do pokrycia zmniejszyły się o 791.000 zł. do 23.476.000 zł. Portfel wekslowy wykazuje zmniejszenie o 29.774.000 zł. i wynosi 642.272.000 zł. Pożyczki zastawowe spadły o 8.895.000 do 77.448.000 zł. Inne aktywa zmniejszyły się o 34.852.000 zł. i wynoszą 120.132.000 zł. W passywach pozycja natychmiast płatnych zobowiązań wzrosła o 71.138.000 zł. do sumy 281.261.000 zł. Obieg biletów bankowych zmniejszył się o 123.537.000 zł. do 1.204.660.000 zł. Stosunek procentowy pokrycia obiegu biletów i natychmiast płatnych zobowiązań banku wyłącznie złotem wynosi 37'84 proc., pokrycie kruszcowo-walutowe 56'42 procent, wreszcie pokrycie złotem samego tylko obiegu biletów bankowych wynosi 46'68 procent.

Poprawa kursu polskich pożyczek na giełdach amerykańskich

Warszawa 14. 1. PAT. Prasa podaje, że w Nowym Jorku nastąpiła w ostatnich dniach widoczna poprawa kursu polskich pożyczek za granicznych na giełdach amerykańskich. Notowania z dnia 10 bm. wykazują, że kurs obligacji 7 proc. pożyczki stabilizacyjnej z roku 1927 wynosił w tym dniu dolarów 77'75 wobec 76 dolarów w ostatniej dekadzie grudnia ub. roku. Również notowania 6 proc. pożyczki dolarowej poprawa wynosi dolarów 2'25. Wkońcu grudnia notowania tej pożyczki utrzymywały się na poziomie dolarów 63'75, a obecnie wynoszą 67 dolarów. Obligacje 8 proc. pożyczki dolarowej tzw. bilonowskiej notowane są po kursie 84.—, co daje poprawę 1 dolara. 7-o proc. obligacje m. Warszawy notowane są obecnie 63 dolary wobec 56 w poprzedniej dekadzie. Tak samo 7 proc. pożyczka śląska uzyskała poprawę kursu z 56 na 64 dolarów.

Ukonstytuowanie się grupy robotniczej klubu B. B.

Warszawa 14. 1. Sin. Pod przewodnictwem urzędującego prezesa klubu BB. Jędrzejewicza toczyły się dziś obrady poselsko-senatorskiej grupy robotniczej klubu BB. z udziałem 32 posłów i senatorów. Przedmiotem obrad było obecne położenie świata pracy, w toku dyskusji zwrócono uwagę na rozproszczenie związków zawodowych i konieczność scalenia życia zawodowego na gruncie państwowym. Z kolei dokonano wyboru prezydium grupy. Prezesem wybrany został senator Bobrowski, wiceprezesami — pp. Fichna i Madejski, sekretarzem pos. Pączek. Do zarządu wszedł m. in. poseł Hołówko jako przedstawiciel prezydium klubu BB.

Prof. Freud zaproszony do Londynu

Wiedeń. 14. 1. PAT. Prof. Zygmunt Freud został zaproszony przez zarząd londyńskiego szpitala Shering do wygłoszenia wykładu, w myśl postanowień fundacji Huxley'a.

Henderson w Paryżu

Paryż. 14. 1. (B) Dziś przybył tutaj angielski minister spraw zagranicznych Henderson. Wieczorem odbył Henderson dłuższą konferencję z Briandem. Jutro rano wyjeżdżają obaj ministrowie razem do Genewy.

Film Remarque'a zakazany w Jugosławji

Wiedeń. 14. 1. (W) Jak donoszą z Belgradu, zapowiedziana na dzisiaj premiera filmu „Na zachodzie bez zmian“ została cenzurą pierwszeństwa zakazana dla całej Jugosławji. Usadnieniem zakazu dotychczas nie ogłoszono. Przedsiębiorcy odwołali się do wyższej instancji, która jutro ma powziąć decyzję.

Polityka w szkole

Dalsza dyskusja nad budżetem oświaty

(Telefoniem od naszego korespondenta)

Warszawa. 14. 1. (Sin) W toku dalszej dyskusji nad budżetem min. oświaty przemawiał m. in. poseł Kornecki (Kl. Nar.), który skarży się również na wołanie polityki do szkół. Bywali kandydaci na posłów, którzy żądali zwoływania wyborczych zebrań nauczycieli. Jeden z takich kandydatów musiał zbyt długo czekać na takie zebranie, nie był zadowolony i spowodował następnie usunięcie inspektora.

Głosy na ławach BB: Prosimy o nazwiska. (wrzawa, różne głosy). P. Kornecki: Skoro to nazwisko tu już padło, to stwierdzam, że chodzi tu o p. Polakiewicza.

P. Polakiewicz: Informacja pańska nie odpowiada rzeczywistości.

P. Kornecki: Stosunki takie zniechęcają nauczycielstwo. Nastroje są coraz gorsze. Wbrew zapewnieniom p. ministra przynosi się nauczycieli z motywów politycznych. Jeden z nauczycieli mówił mi, że mógłby zostać inspektorem, gdyby zapisał się do BB. Kierownik szkoły w Wadowicach Dolnych dał dyktat o zwycięstwie idei marsz. Piłsudskiego w wyborach i o tem, że „całe lajdactwo nie mogło tej ideologii przełamać“.

P. Czapiński: To pewnie po przemówieniu ministra do nauczycieli przez radio.

P. Kornecki: Administrowanie funduszami jest nieoszczędne. Gdy ustąpił kurator poleski, minister delegował na zastępstwo kuratora wileńskiego, a do Wilna wołyńskiego, placąc oprócz poborów, kosztów delegacji i przeniesienia przez pół roku. P. Kornecki żąda zmniejszenia funduszy na wycohanie fizyczne o 4 miliony i skreślenia całego funduszu reprezentacyjnego ministra motywując to stosunkiem do osoby ministra.

P. Polakiewicz: Zobowiązany jestem p. posłowi Korneckiemu, że zacytował konkretny wypadek.

P. Kornecki: Takich było więcej.

P. Polakiewicz: Znam ten wypadek. Kandydowałem w Łowiczu i Sochaczewie i obserwowałem działalność inspektora szkolnego w Sochaczewie. Starosta jako przewodniczący komisji oświatowej pozaszkolnej polecił swemu zastępcy, temu właśnie inspektorowi, zwołać zebranie nauczycieli oświaty pozaszkolnej, za pewniając, że sam także przybędzie i uświadomi zebranych o sytuacji politycznej. Proszę sobie wyobrazić następujący skandal: inspektor w obecności 200 nauczycieli, gdy starosta chciał zabrać głos, jako przewodniczący zebrania, głosu mu nie udzielił. Dyskusja między starostą a inspektorem trwała 10 minut.

P. Byrka: Nie umiał inspektor przewodniczyć.

P. Polakiewicz: Referowałem ten wypadek w kuratorjum, gdzie dowiedziałem się, że ten inspektor nie pierwszy raz występuje z takimi rzeczami. Ni było więc scysji między mną a inspektorem.

P. Kornecki: Ale był fakt interwencji.

P. Polakiewicz: Gdyby pan powiedział, że ja przyczyniłem się do usunięcia inspektora, to choć nigdy nie chcę przekraczać swojej kompetencji, poczytywałbym to sobie za zasługę.

Na wieczornym posiedzeniu przemawiał minister Czerwiński, który odpowiadał oponentom. Przemawiał również wiceminister ks. Żongolłowicz.

Zgon 75-letniary w Lubecie

Berlin. 14. 1. (S.h) W Lubecie zmarło dziś jeszcze jedno dziecko szczenińskie swego czasu aurowica przeciwnym, jako 75-letnia niedbalstwa i niesumienności osób, które sporządzały preparat.

SPORT

Obóz zimowy krakowskiej „Makkabi” w Krynicy

w czasie mistrzostw hokejowych świata od stycznia do 9 lutego b. r.

Celem umożliwienia członkom Żydowskich Tow. Sportowych w całej Polsce pobytu w Krynicy na mistrzostwach hokejowych świata, organizuje Ż. K. S. Makkabi Kraków, po przeprowadzeniu pertraktacji z kilku pensjonatami w Krynicy, obóz zimowy, trwający przez 10 dni od 31 stycznia do 9 lutego br. Kwatery w pierwszorzędnym pensjonacie z pełnym komfortem (wikt 5 razy dziennie, opał, światło i obsługa) zapewnione w cenie 80 zł. na 10 dni, 50 zł za 5 dni i 35 zł. za 3 dni.

Przewidziana jest specjalna grupa narciarska pod kierunkiem fachowych instruktorów i przewodników wycieczkowych. Uczestnicy obozu korzystają z zniżek na tamtejszym torze łyżwiarskim i saneczkarskim, oraz z zniżek na zawody hokejowe. Ze względu na konieczność jaknajbardziej obciążenia obywateli zaleca się wypożyczenie odpowiedniej ilości kwater uprasza się wszystkie Żydowskie Towarzystwa Gimnastyczno-Sportowe w Polsce, oraz żydowskich sportowców i reflektantów na uczestnictwo w powyższym obozie, o natchmiasstowe pisemne uskutecznienie nominalnych zgłoszeń na adres Ż. K. S. „Makkabi” Kraków, Gertrudy 16, przy równoczesnym wpłaceniu pełnej kwoty kwaterekowej wedle podanego wyżej cennika najdalej do dnia 22 bm. na konto czekowe Makkabi w P. K. O. Nr. 404.586.

Zgłoszenia bez załączenia opłaty, oraz po dniu 22, nie będą uwzględnione. Wszelkich szczegółowych informacji w powyższej sprawie udziela sekretarjat „Makkabi” codziennie od godz. 19—20 wiecz., oraz pisemnie (należy załączyć na odpowiedź znaczek 50 gr.).

50 proc. zniżka kolejowa Kraków—Krynica za pewniona, pozatem będą do dyspozycji autobusy „Makkabi”, kursujące 2 razy dziennie na tej trasie.

MISTRZOSTWA HOKEJOWE KRAKOWA. W dalszym ciągu mistrzostw hokejowych odbędzie się dzisiaj o godz. 8 wieczorem na torze „Makkabi”, mecz o mistrzostwo pomiędzy drużynami Cracovii i Makkabi. W czasie meczu ślizgawka będzie otwarta.

WYCIEZKĘ NA TURBACZ urządzi Sekcja Narcisarska ŻKS Makkabi. Wyjazd z Krakowa dnia 17 stycznia wieczorem. Zgłoszenia przyjmuje i informację udziela się jutro, w piątek, w godz. 19—20 w lokalu klubowym przy ul. Gertrudy 16.

MBOZ BOKSERSKI „MAKKABI” WARSZAWA — WKS. WAWEL. Dnia 18 bm. gościć będzie w Krakowie silna drużyna bokserska stołecznej „Makkabi” z zawodnikami: Urkiewiczem, Borenszajnem, Andersem, Bärenzweigem, Freitagiem i Garbarzem. Po ostatnich zwycięskich walkach Wawelu, spotkamy to z wicemistrzem stolicy będzie najlepszym miennikiem krakowskich bokserów. Mecz odbędzie się 18 bm. o godz. 11 przedpoł. w sali Teatru Domu Żołnierza, Mogilska. Spodziewa się jest liczny udział publiczności.

Z TEATRU LITERATURY I SZTUKI

„HABIMA” WRACA DO PALESTYNY

„Habima”, która zakończyła swe gościnne występy w Londynie, wraca wkrótce do Palestyny. W dn. 20 stycznia zespół teatru udaje się z Marsylii do Jaffy. (ZAT)

—ośo—

— „CO WYCZYTAĆ MOZEMY Z TWARZY CZŁOWIEKA WSPÓŁCZESNEGO” — na ten interesujący temat odczyt wygłosi red. dr. M. Kanfer dziś w czwartek dnia 15 bm. o godz. 7 wiecz. w Kollegjum Wykładów Naukowych Tezy odczytu: 1) Gdy się ogląda twarz człowieka. 2) Profil i enface. 3) Jednolitość twarzy człowieka. 4) Pełnia twarzy. 5) Symfonia twarzy ludzkich. 6) Hierarchia twarzy ludzkiej. 7) Gwiazdy w twarzy człowieka. 8) Twarz kobiety, dziecka i starca. 9) Raza a twarz. 10) Zwierzę a twarz człowieka. 11) Zmienność twarzy człowieka. 12) Śmierć, która demaskuje.

— Z KRAKOWSKIEGO TEATRU ŻYDOWSKIEGO. Wczorajsza premiera sztuki J. Gordina „Bóg, człowiek i szatan” została przyjęta z wielkim entuzjazmem przez szczerze zapelniającą salę publiczność. Koncertowa gra artystów z p. Zaslawskim w głównej roli, interesująca treść sztuki i oryginalna ilustracja muzyczna stworzyły widowski o niezwykłej sile ekspresji. Dziś we czwartek powtórzenie tej sztuki. Przedsprzedaż biletów u firmy A. Fischhab, Grodzka 46

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj w czwartek po cenach zniżonych arcywesoła far-

NA HORYZONCIE POLITYCZNYM.

Program konstytucji dla Indyj

Na ostatnim posiedzeniu najważniejszego subkomitetu wszechindyjskiej konferencji, t.j. komitetu dla sprawy przyszłej konstytucji dla Indyj, wystąpił imieniem rządu angielskiego lord-kanclerz lord Sankey z projektem konstytucji dla Indyj. Nad tym projektem obradować naprzód będzie subkomitet, następnie komitet, w piątek wejdzie zaś projekt ten pod obrady plenum konferencji. Spodziewają się też że MacDonald na plenum konferencji uzupełni projekt dłuższą mową, w której zapowie amnestję dla 50.000 uwięzionych z powodu politycznych przekroczeń Hindusów.

Projekt nowej konstytucji dla Indyj przedstawia się w sposób następujący: Analogicznie do statutu dominialnego będzie Anglię reprezentował w Indjach nie jak dotychczas wicekról, lecz generalny gubernator. U boku generalnego gubernatora stać będzie rada ministrów z zamianowanym przez gubernatora premierem na czele. Rada ministrów aczkolwiek chodzi pośrednio z nominacji gubernatora, odpowiedzialną będzie przed centralnym parlamentem, który większością dwóch trzecich głosów może wyrazić gabinetowi wotum nieufności, zmuszając go w ten sposób do dymisji. Postanowienia te dotyczą tylko rządu centralnego, a uregulowanie parlamentarnych stosunków w prowincjach podlegających dotychczas administracji Anglii, oraz w księstwach indyjskich nastąpić ma drogą odrębnych przepisów. Prerogatywy gubernatora generalnego obejmują kwestje obrony krajowej, zastępstwa Indyj na arenie międzynarodowej, oraz stosunku Indyj do tych państw hinduskich, które ewentualnie nie przyłączają się do zjednoczonych stanów Indyj. Wreszcie przysługują gubernatorowi generalnemu jeszcze specjalne prerogatywy w kwestji finansów Indyj, a m. in. przysługiwać ma mu prawo weta przeciwko pożyczkom i tym pozycjom w bud-

żecie, które zdaniem jego naruszyć mogą równowagę finansową kraju.

Przedstawicielstwo narodowe składać się ma z senatu, liczącego 100 — 150 członków, i z izby posłów liczącej przynajmniej 250 członków, jeden więc poseł wypada na przeszło milion ludności. Senatorów z prowincyj wybiera się na sejmach prowincjonalnych, senatorów zaś z księstw nominują książęta. Senat nie może być rozwiązany, atoli pewna część senatorów ma po upływie pewnego czasu ustąpić z senatu, a na ich miejsce mają być wybrani nowi senatorowie. Izba posłów ma być wybierana na pięć lat. Ordynacji wyborczej projekt nie zawiera, pozostawiając ją późniejszemu kongresowi, w ogólnych tylko słowach żąda projektu, by pewne kategorie ludności znalazły swych przedstawicieli w parlamencie. Tyczy się to „nietykalnych”, mieszkających w Indjach Anglików, klasy wielkich właścicieli dóbr, handlu i robotników.

Konferencja „okrągłego stołu” zbliża się już ku swemu końcowi. Król Jerzy przyjął onegdaj obecnych na konferencji książąt na audjencji pożegnalnej. Ostatnie uroczyste posiedzenie konferencji okrągłego stołu odbędzie się na przyszły tydzień.

„Liga pokoju” w Paryżu

W Paryżu na inicjatywę pisarza Wiktora Meric'a powstała Liga Pokoju. Prezydentem Ligi wybrany został znany pisarz Georges Pioche, honorowym prezydentem Romain Rolland. Na pierwszym posiedzeniu odczytano list Romaina Rollanda, w którym tenże wypowiada się za koniecznością rewizji traktatów pokojowych. Do zarządu wybrani zostali Wiktor Margueritte, Charles Vildrac, Lucien Besnard, Bernard Lecache, do ligi przystąpili też Jules Renain i Georges Duhamel.

sa repertuaru karnawałowego „Ciotka Karola”, jutro w piątek po cenach zniżonych arcywesoła komedia Michała Bałuckiego „Klub kawalerów”. W sobotę wchodzi na afisz niegrana dotąd na krakowskiej scenie, a ciesząca się w innych teatrach wielkim powodzeniem świetna komedia popularnego autora Ludwika Verneuil „Radość kochania” w reżyserji p. Jednowskiego, w pierwszorzędnym obsadzie zespołu z pp. Bednarską, Jaroszewską (rola główna), Zalewską, Burnatowiczem, Jednowskim, Szymańskim

— TEATR REWJI „BAGATELA” Prawdziwą atrakcją Krakowa są gościnne występy p. Zuli Pogorzelskiej w Bagateli. 5 punktów programu wypełnia p. Pogorzelska, a jeden lepszy od drugiego, pozostałe zaś punkty programu są świetnie dobrane i dostosowane do gościa, dając wielkie pole do popisu całemu zespołowi „Bagateli”. Kasa czynna od 10 rano do 10 wieczór.

— ŻYDOWSCY ARTYŚCI DOBY OBECNEJ Dziś, w czwartek o godz. 7 wiecz. wygłosi znany historyk sztuki Dr. Otto Schneid z Wiednia wykład na powyższy temat w Zjednoczeniu Kobiet Żydowskich WIZO, Rynek Gł. 29, I. p. Dr. Otto Schneid, autor wyczerpującego dzieła o żydowskich artystach współczesnych zajmie się w wykładzie swym działalnością żydowskich artystów żyjących we Francji, Niemczech, Anglii, Ameryce, Polsce i u Goście mile widziani.

— KAROL KLEIN, znakomity pianista, o wspomnianej technice. Jego nader uczuciowa gra, pełna szlachetnego wyrazu i plastyki, budzi szczerą entuzjazm u publiczności zarówno w kraju, jak zagranicą, wystąpi z koncertem we wtorek, 20 bm. w sali Bolońskiego. Koncert powyższy odbędzie się staraniem Żydowskiego Towarzystwa Muzycznego w Krakowie i w tegoż imprezie. Ruchliwe to i młode Towarzystwo krakowskie z prezesem drem Aptem na czele, które ostatnimi czasy rozwija gorliwą działalność w kierunku udzielenia społeczeństwu i swym członkom najlepszej muzyki, dokłada wszelkich starań, by koncert powyższy stał się nie tylko rendez vous elity naszej muzycznej Publiczności, lecz także, by stał się prawdziwą biesiadą artystyczną, czego gwarancją jest występ młodego, lecz dojrzałego artysty Dla członków Towarzystwa zniżki przy kasie, w dniu koncertu.

Z okazji zaręczyn p. Karoliny Hönlig z Tarnowa z p. Jakóbem Federbuschem z Tarnobrzegu serdecznie gratulują i życzą szczęśliwej przyszłości

Mendel Spergel — Leżajsk.

— SALA BOŁOŃSKIEGO — STEFAN ASKENASE DZIŚ, w czwartek, 15 bm., o godz. 8 wieczór recital fortepianowy.

— RYCHTERÓWNA DLA DZIECI! Pielgrzymka dziecięca odbędzie się w niedzielę o 4 popołudniu do sali Bolońskiego — na popołudnie „cudownych bajek” cudownie opowiedzianych przez znakomitą artystkę, miłośniczkę dzieł K. Rychterówny.

— NOWA FORMA KRYTYKI TEATRALNEJ W ZSSR. W Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, powstała nowa forma krytyki teatralnej. Na kilka tygodni przed wystawieniem danej sztuki, autor odczytuje swoje dzieło przed licznym audytorjum, złożonym z artystów i robotników. Następnie pisma literackie i robotnicze, jak np. „Literaturnaja Gazeta” i „Roboczaja Gazeta” oceniają dzieło, które jednak dopiero wówczas może być wystawione na scenie, jeśli większa część krytyków zaakceptuje je przychylnie.

KRAKOWSKI TEATR ŻYDOWSKI Czwartek: „Bóg, człowiek i szatan”.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO Czwartek: „Ciotka Karola” (ceny zniżone). Piątek: „Klub kawalerów” (ceny zniżone).

„BAGATELA” Czwartek: „Czyście już widzicie Zulę w Bagateli?”

TEATRY ŚWIETLNE I DŹWIĘKOWE APOLLO: „Monte Carlo” (Mac Donald i Jack Buchanan).

SZTUKA: „Parada Paramountu” (Maurycy Chevalier, Denis King).

UCIECHA: „Nasza jest noc”.

WANDA: „Królowie mody” (Pat i Petachon).

REPERTUAR KINOTEATRÓW: CORSO: „Z dnia na dzień” (film polski: Irena Cawęcka i Adam Brodzisz)

WARSZAWA: „Nibelungi” (Paweł Richter, Rudolf Klein Rogge, Bernard Gótzke).

LUX do prania delikatnych materjałów

Lux stania! łagodna i obfita piana
płatków Lux usuwa wszelki brud, nie
niszcząc tkanin.

Kolory, materjały, ręce
chroni łagodna piana
płatków

LUX

DZIAŁ GOSPODARCZY

Nowe środki do zwalczania kryzysu gospodarczego

Polska Agencja Publicystyczna komunikuje:

Ostatnie posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów poświęcone było dyskusji nad dalszymi środkami walki z kryzysem gospodarczym. Komitet Ekonomiczny zastanawiał się nad zagadnieniem podjęcia akcji obniżenia cen artykułów przemysłowych i dostosowania ich do cen, płaconych producentowi.

Dotychczas walka z kryzysem gospodarczym szła w kierunku poparcia interesów przede wszystkim

rolnictwa

z uwagi na wybitny charakter rolniczy gospodarstwa narodowego. W ciągu ubiegłego roku wydano w tym kierunku szereg zarządzeń, zmierzających do przyśpieszenia z pomocą rolnictwu. Wymienić tu przede wszystkim należy premje eksportowe, które w r. 1929/30 dały rolnictwu 31,5 milj. złotych, w bieżącym zaś roku budżetowym dadzą przypuszczalnie ponad 50 milj. zł. Niemalą rolę odegrało i zwolnienie od podatku obrotowego od transakcyj eksportowych na zboże, wreszcie zakupy interwencyjne dla państwowych zakładów przemysłowo-zbożowych, oraz akcja kredytowa za pośrednictwem banków państwowych i Banku Polskiego (w roku ub. Bank Polski przeznaczył 50 milj. zł na rejestrowy zastaw zbożowy). Nie bez znaczenia dla rolnictwa jest wreszcie ochrona celna i podwyższenie jej na cały szereg zbóż, oraz na inne artykuły produkcji rolnej (tłuszcze, smalec itd.). Również akcja międzynarodowa, jak odnowienie umowy żytniej polsko-niemieckiej, miała na celu przyśpieszenie rolnictwu z pomocą. Główny nacisk w walce z kryzysem gospodarczym położony był dotychczas na rolnictwo.

Na odcinku

przemysłowym

państwo przychodziło z pomocą w postaci uskutecznienia, przyspieszenia i rozszerzenia zamówień rządowych w przemyśle krajowym, oraz podniesienia ochrony celnej na cały szereg artykułów przemysłowych.

Obok tych środków wysunięto na Komitecie Ekonomicznym, konieczność zastosowania w walce

Ku uwadze płatników podatkowych!

Urzędowo przypominają, że termin płatności zaliczki na podatek przemysłowy za IV kwartał 1930 upływa 15 bm., że w ciągu lutego br. płatny jest podatek od nieruchomości za IV kwartał 1930 i podatek od lokali za I kwartał 1931, a wreszcie, że do końca lutego br. płatna jest rata podatku majątkowego, o której wysokości płatnicy w najbliższych dniach otrzymają zawiadomienie od właściwych Urzędów skarbowych pod i opł. sk.

Specjalnie rolnikom zwraca się uwagę na to, że w ciągu bm. płatna jest czwarta kwartalna rata podatków:

gruntowego, dochodowego i majątkowego zalegających u rolników w dniu 1/I. 1930 w kwocie ponad 100 zł oraz

druga połowa zaległości podatku dochodowego, gruntowego, majątkowego rolników zalegających z tymi podatkami w dniu 1/I. 1930 w łącznej kwocie do 100 zł.

Płatnicy winni powyższe należności terminowo wyrównać celem uniknięcia kosztów egzekucji i kar za zwłokę.

Izby przemysłowo-handlowe w sprawie redukcji podatków

Izby przemysłowo-handlowe zgodnie z postulatami, wysuniętymi przez tegoroczny zjazd we Lwo

z kryzysem gospodarczym dalszego środka, a mianowicie akcji

podniesienia wewnętrznej siły konsumpcyjnej, co da się osiągnąć jedynie w drodze dostosowania cen artykułów pierwszej potrzeby do obecnej zdolności konsumpcyjnej, zmniejszonej skutkiem kryzysu.

Faktem jest że ceny, artykułów przemysłowych w Polsce, w okresie powszechnego spadku cen w wszystkich państwach, wykazały stosunkowo spadek nieznaczny. Tak np. w okresie od października 1929 r. do października 1930 r. wskaźnik cen hurtowych i wyrobów przemysłowych w Anglii spadł o 17,3 proc., we Francji o 16 proc., w Czechosłowacji o 14 proc., w Polsce o 11,8 proc. Tekstylja spadły: w Niemczech o 31,8 proc., we Francji o 28,7 proc., w Stanach Zjednoczonych o 26,6 proc., w Polsce o 18,5 proc. Metale spadły: w Niemczech o 35,8 proc., w Stanach Zjedn. o 16,4 proc., w Polsce o 12,7 proc. Jeszcze wydatniej przedstawia się stosunek spadku cen detalicznych. I tak odzież zdrożała w Polsce w tym czasie o 0,8 proc., w Niemczech spadła o 9,03 proc., ceny chleba spadły w Polsce o 4,3 proc., w Niemczech o 10 proc., w Czechosłowacji o 19,2 proc.

Jak nas informują, rząd nie zamierza przeprowadzić tego nowego środka walki z kryzysem, mianowicie obniżenia cen, w drodze administracyjnej. Opracowanie planu akcji w tym kierunku powierzone zostało ministrowi przemysłu i handlu, który po odbyciu konferencji z zainteresowanymi czynnikami ustali środki i metody akcji w szczególności. Przeprowadzenie nowego środka walki z kryzysem gospodarczym, obok stosowania w całej rozciągłości i w dotychczasowych rozmiarach środków dawniejszych, winno okazać się skuteczne, tembardziej, że nie powinno wywołać żadnych wstrząsów, gdyż nie jest zamierzonym przeprowadzenie obniżki płac, jak to ma miejsce w innych państwach.

Niezależnie od akcji obniżenia cen, poszczególne ministerstwa otrzymały polecenie przyśpieszenia wszelkich robót publicznych i przystąpienia do nich już w połowie marca br. Na cele budownictwa mieszkaniowe przeznaczona będzie suma 70 milj. zł., ogółem zaś budownictwo i roboty publiczne paręset milionów złotych

wie, zwrócić się mają z memorjałem do ministerstwa Skarbu w sprawie opracowania ustawy, umożliwiającej redukcję świadczeń podatkowych. Izby wnoszą, by wszelkie nadwyżki budżetowe, po potrąceniu koniecznych rezerw kasowych, obracane były na redukcję podatków

Spadek wywozu w grudniu o 12 milj. zł.

Według danych tymczasowych G. U. S. wywieziono z Polski (łącznie z W. m. Gdańskiem) w grudniu 1930 r. 1.660 tys. towarów. Wartość wywozu wynosiła w grudniu 183.178 tys. zł. W porównaniu do listopada zmniejszył się wywóz w wadze o 126.776 ton, w wartości zaś o 12.699 tys. zł.

Najważniejsze zmiany w wywozie przedstawiają się jak następuje: Najsilniej zmniejszył się wywóz artykułów spożywczych (o 11,4 milj. zł), przede wszystkim jaj (o 6,9 milj. zł), oraz zbóż: pszenicy i żyta (o 2,3 milj. zł). Wywóz zwierząt wykazuje zwiększenie w trzodzie chlewnej (o 2 milj. zł), przy jednoczesnym zmniejszeniu wywozu gęsi (o 1,9 milj. zł). W produktach zwierzęcych zmniejszył się wywóz skór i futer surowych (o 1,5 milj. zł).

Zmniejszenie wykazuje wywóz węgla (o 2 milj. zł)

Wzrost natomiast ujawnia się w wywozie drzewa, zwłaszcza bali i desek (o 3,5 milj. zł). Zwiększył się również wywóz wytworów hutniczych

i walcowniczych: szyn, żelaza i stali, blachy oraz rur (o 2,5 milj. zł). Wreszcie wzmożł się wywóz przędzy wełnianej (o 11 milj. zł przy równoczesnym jednak spadku wywozu tkanin bawełnianych i jedwabnych (o 1,1 milj. zł).

Skutki prawne zrzeczenia się pretensji przez pracownika przy rozwiązaniu umowy o pracę

Sąd Najwyższy (Izba III R. w 127/29) ustalił tezę, iż wynagrodzenia za godziny nadliczbowe można się zrzec z skutkiem prawnym.

Powyższe orzeczenie Sądu Najwyższego jest wprawdzie orzeczeniem indywidualnym, lecz ma znaczenie zasadnicze.

W ten sposób można celem zabezpieczenia się przed merytorycznym rozpatrywaniem w sądzie różnych pretensyj pracownika wniesionych po rozwiązaniu umowy o pracę, uzyskać od pracownika, o ile nastąpiło z nim porozumienie, zrzeczenie się zarówno wynagrodzenia za godziny nadliczbowe jak i wynagrodzenia za urlop, za okres wypowiedzenia itd.

Pracownik, który podpisze bez przymusu po rozwiązaniu lub przy rozwiązywaniu stosunku pracy absolutorjum, że nie ma żadnych roszczeń z tytułu umowy o pracę do pracodawcy, nie może później wystąpić z żadnymi roszczeniami.

Spadek akcji w Berlinie w r. 1930

Na giełdzie berlińskiej naogół akcje utraciły w końcu 1930 r. więcej niż połowę swojej wartości kursowej. Niektóre akcje, jak np. Bemberg, utraciły 2/3 wartości. Nieskończenie bardziej dotknięte są straty, jeżeli się porówna kursy z końca 1930 r. z najwyższymi kursami osiągniętymi przez akcje przemysłowe w 1927 albo w 1928 r. Tak np. D. Linnoleum osiągnęły najwyższy kurs w 1928 r. i wówczas były notowane 445 proc. (akcje na giełdach niemieckich są notowane w procentach ich nominalnej wartości). W porównaniu tedy z tym kursem obecna wartość kursowa została zredukowana prawie do 1/5. Największe niżki jednak wykazują akcje przemysłu sztucznego jedwabiu: t. np. akcje AKU i Vereinigte Glanzstoffabriken w porównaniu z najwyższymi kursami z 1928 r. były warte nie więcej niż 5 proc., zaś wartość kursowa akcji Bemberg nie przewyższała 7 proc. najwyższych notowań giełdowych osiągniętych przed dwoma laty.

Najmniej spadły kursy akcji bankowych. Również względnie mocną tendencję wykazywały akcje kopalń soli potasowych, które mimo to zredukowały swoją wartość kursową w ciągu r. ub. o 30 do 35 proc. Wobec jednak ogólnego groźnego załamania się kursów, straty akcji bankowych i potasowych uważane są za względnie nieznaczne. Mniej od innych akcji, chociaż dotkliwiej od wspomnianych akcji bankowych oraz waleńców przemysłu potasowego, spadły akcje wielkich koncernów elektrycznych, w których zainteresowany jest kapitał amerykański.

MOŻLIWOŚĆ EKSPORTU MATERJAŁÓW DRZEWNYCH Z POLSKI DO SZWAJCARJI.

Prezes Rady Naczelnej Związków Drzewnych, p. Krystyn Ostrowski, który niedawno bawił w Szwajcarii, miał możliwość stwierdzenia znacznego zainteresowania ze strony importerów szwajcarskich dla polskich materjałów drzewnych. W związku z ogólnym układem stosunków na szwajcarskim rynku drzewnym zarysowuje się możliwość stałych dostaw miesięcznych pewnych sortymentów Surowe wymagania techniczne ze strony odbiorców szwajcarskich równoważy poniekąd dobra wypłacalność tamtejszych importerów.

OLBRZYMIĘ ZYSKI KOPALN ZŁOTA. Z Londynu komunikują, że towarzystwo kopalni złota Ashanti Gold Fields Ltd wyplaca za ubiegły rok operacyjny 100 proc. dywidendy.

Rozpowszechnianie
„NOWY DZIENNIK“

Palestyna po Białej Księdze

Ubiegłej niedzieli wygłosił znany działacz sjonistyczny, jeden z przywódców Hitachdutu dr. Terło przed licznie zebranym audytorjum w sali Teatru Żydowskiego w Krakowie nader interesujący referat o swoich wrażeniach z odbytej ostatnio dwumiesięcznej podróży do Palestyny.

Dr. Terło bawił obecnie poraz drugi w Erec. Pierwszym razem zwiedził kraj przed przeszło pięćmi laty, w okresie wzmożonej imigracji i nader pomyślnej sytuacji politycznej. Dziś sytuacja polityczna nie jest pomyślna. Mimo to, główne i zasadnicze wrażenie, jakie sjonista odnosi po zwiedzeniu kraju, napawa pełną ufnością i wiarą w przyszłość naszego dzieła palestyńskiego. Mimo ciężkiej sytuacji postawa jiszuwu żydowskiego w niczem nie zdradza słabości lub zdenerwowania. Żydowska Palestyna rozbudowuje się na wszystkich polach twórczości zarówno materialnej jak i kulturalnej. Jiszuw zrósł się z ziemią ojczystą nierozdzielnie wężły.

Z wyjątkiem Afule, które nie posiada obywatelstwa (gdyż osiedla wiejskie Emeke nie potrzebują własnego miasta skoro mają Hajfę, wszystkie trzy miasta palestyńskie, Jerozolima, Tel Awiw i Hajfa wykazują wyraźne rezultaty działalności żydowskiej. Jerozolima rozrasta się z dnia na dzień. Początki kanalizacji, pięć szos asfaltowych, cały szereg pięknych żydowskich przedmieść (szchunoth), — oto najgłośniejsze tylko objawy rozwoju stolicy palestyńskiej. Horoskopy Jerozolimy są jaknajpomyślniejsze. Poręką ich, to silny ruch turystyczny, koncesja Nowomiejskiego, rosnąca ludność miasta. Stosunki przy ścianie Placzu dowodzą, że w odpowiedniej atmosferze i na dalszą metę możliwości porozumienia żydowsko-arabskiego są zupełnie realne. Również i Hajfa rozwija się wspaniale. Hadar Hakarmel jest już cały zabudowany. Piękne jest przedmieście tuż nad morzem, Bath Galim. Rozwija się intensywnie przedmieście przemysłowe oraz centrum handlowe nad morzem.

Świętość Hajfy w przyszłości poręcza port, który za kilka lat będzie gotowy, rurociąg z Mossulu, oraz dostateczny „hinterland“ wiejski, obejmujący Emek aż do Tyberjady. Nasza duma i ukochanie — Tel Awiw — wyrósł w ostatnich pięciu latach jak na drożdżach. Doskonale zorganizowany ruch autobusowy łączy miasto z okolicznymi kolonjami. Kolonie te i rozmaite osiedla to dostateczny „hinterland“, umożliwiający egzystencję miasta, którego przyszłość jest pewna, choć może bez tych widoków ekspansji, jakie posiada Hajfa i Jerozolima.

Również i z osiedli wiejskich można wynieść jaknajlepsze wrażenie i otuchę w trwałość i zdolność rozwojową naszego dzieła. W całym szeregu osiedli wybudowano murowane domy już także i dla ludzi (dotychczas cieszyło się tym przywilejem tylko bydło). Żarto bliwie dodaje mowa, że krowa holenderska przeniesiona do Palestyny nie jest chaluca, więc zbyt wiele ofiar ponosić nie może... Stare kolonie żydowskie są znakomicie skonsolidowane. Gdwbv nie brak zrozumienia u starców kolonistów dla znaczenia prac żydowskiej — duma nasza z tych kolonii byłaby pełna i radosna. Nowe kolonie i osiedla rozbudowują się również, a należv sobie tylko życzyć, by nasze oba fundusze palestyńskie dotrzymały kroku tendencjom rozwojowym kraju i ofiarności osobistej naszego elementu chalucowego.

W dalszym ciągu poświęca dr. Terło ciekawe uwagi szkolnictwu palestyńskiemu, postępowi hebraizacji, a wkońcu wspaniałemu dziełu elektryfikacyjnemu Rutenberga, które mowa zwiedził i z którym się zapoznał. Walczmy o lepsze warunki polityczne dla naszej pracy, ale twórzmy przedewszystkiem pozytywne wartości w Palestynie. — Tem hasłem zakończył dr. Terło swe interesujące dwugodzinne wywody, przyjęte burzą oklasków.

Referat zagał imieniem org. Hitachdut tow. dr. Otto Menasche.

DZIS W
RADIO

Godz. 21-15
J. SŁOWACKI
„Balladyna“

Mahamed — Ali świętym muzulmańskim

London (ZAT.) „News Chronicle“ donosi, że zmarły przed kilku dniami przywódca muzulmanów indyjskich Maulana Mahomed — Ali (który brał udział w angielsko-indyjskiej konferencji okrągłego stołu) będzie pochowany w Jerozolimie, w muzulmańskiej Świątyni Świętyń w meczecie Omara. Będzie to pierwszy wypadek pochowania muzulmana indyjskiego w meczecie Omara, w którym znajdują się groby kilku świętych Islamu. „News Chronicle“ donosi, że wniosek w tej sprawie pochodzi od naczelnego muftiego Jerozolimy. Pogrzeb Mohameda-Ali ma być przekształcony w wielką manifestację muzulmańską. Zwłoki będą przywiezione do Port-Saidu, gdzie na kondukt pogrzbowy orzekniwv będzie olbrzymi tłum muzulmanów palestyńskich. Maulana Mahomed-Ali był jak wiadomo, zaciętym antysjonistą.

ZGON B. MINISTRA VITO FINZI'EGO. W sądziwym wieku zmarł we Florencji b minister Vito Finzi. Zmarły był kawalerem najwyższych orderów włoskich za zasługi, położone w dziedzinie pracy państwowej. Vito Finzi brał udział w walkach niepodległościowych 1846 r. oraz był jednym z uczestników żydowskich ruchów Risorgimento.

1500 DOLARÓW NA RZECZ KWUCOTH W PALESTYNI. Organizacja Kobiet Żydów w Ameryce wysłała do Palestyny pierwszą sumę 1500 dolarów tytułem kampanii 60.000 dolarów na rzecz gospodarstw kobiecych i kwucoth w Palestynie. W kampanji bierze udział Chana Czyżyk, jako reprezentantka robotnic palestyńskich.

UCZENI ŻYDOWSCY NA KONGRESIE DLA WALKI Z CHOROBA RAKA W Bolonii odbył się pierwszy włoski kongres dla zwalczania choroby raka. W kongresie brał udział najwybitniejsi uczeni włoscy w tej dziedzinie. Kongresowi przewodniczył słynny uczone żydowski senator prof. Lustig. M in wygłosili różne referaty uczeni żydowscy prof. Morpurge, prof. Ascolli i prof. Benedetti.

Echa Brześcia

Dalsze protesty

Plama opozycyjna ogłasza dalsze protesty w sprawie brzeskiej. Do protestu literatów przylączyło się wielu pisarzy, jak J. A. Hertz, Aleksander Kraushar, Józef Relidziński i in. Asystenci szkoły głównej gospodarstwa wiejskiego w Warszawie przylączyli się do protestu profesorów tej uczelni. Ponadto wielu profesorów nieobecnych w stolicy w czasie ogłoszenia pism protestacyjnych solidaryzuje się obecnie z protestem.

Kiedy nastąpi odpowiedź rządu?

„Naprzód“ ogłasza korespondencję z Warszawy, w której autor wypowiada przypuszczenie, że do powrotu marsz. Piłsudskiego z Madery rząd nie powoła żadnej stanowiącej decyzji.

„P. Sławek będzie się strzegł — pisze w dalszym ciągu korespondent „Naprzodu“ — przed robieniem jakichś wychodzących poza normalne „załatwianie kawałków“ rzeczy; będzie rządził trochę z Sejmem, trochę — po uchwaleniu budżetu — bez niego, będzie to prawdziwe namiestnictwo, chociaż w żadnej ustawie czy porządku hierarchicznym nie jest uzasadnione. Jedną tylko sprawą psuje ten koncept prostolinijnej stabilizacji: sprawa brzeska. P. Piłsudski, opuszczając kraj, nie spodziewał się, żeby Brześć wywołał aż takie echo, żeby stał się sprawą dominującą w całej polityce wewnętrznej. Stało się jednak i teraz rząd jest w kłopotach: na to nie był przygotowany, na to instrukcji nie otrzymał. Ale nawet z Madery można się porozumieć i od czegoś istnieje instytucja kurjerów, kosztowna dla skarbu, a intratna i przyjemna dla wykonywujących tę funkcję? Pojechał więc p. major Gruziński na Madere niewątpliwie nie tylko z raportem, ale i z prośbą o instrukcję. Z Madery do Polski droga badźcobadź daleka i dlatego w prasie sanacyjnej można czytać, że na interpelację brzeską odpowie sam premier, ale niewiadomo, kiedy to nastą-

pi, premier zastrzegł sobie ustalenie terminu odpowiedzi — to znaczy, gdy będzie miał materiały przywiezione przez kurjera“.

Ostre słowa pod adresem oficerów brzeskich

W „Kurjerze Poznańskim“ general w st. spocz. Aleksander Załęski, zamieszcza list otwarty, poświęcony sprawie Brześcia i kończy go temi słowy:

„Byłem przekonany dotychczas, że żołnierz polski nie może być katem, tem bardziej katem bezbronnych. Byłem przekonany, że oskarżeni o niecne czyny zareagują natychmiast, wytaczając proces kryminalny swym publicznym oskarżycielom.

Żołnierz kalający honor mundur i honor swej armji nie powinien mieć miejsca w szeregach obrońców ojczyzny! Kto nie szanuje honoru swego munduru — nie potrafi stanąć w obronie zagrożonego honoru ojczyzny! Kto popełnił błąd i nie ma odwagi do tego się przyznać i ponieść jego konsekwencje, by zań szersze odpokutować, ten jest zwykłym tchórzem! A dla tchórzów nie ma i nie powinno być miejsca w szeregach wojska polskiego!

Tak było dawniej i tak być powinno zawsze!“

Bicie i salutowanie

Znany krytyk literacki p. K. L. Koniński ogłasza w „Głosie Narodu“ następujące uwagi:

„Ważnem jest nie tylko to, że ludzie protestują, lecz i to jak protestują. Mogą być podawane motywy, które obniżają i osińszają protest. Protest musi iść po linii najczystszej odzewu naszej kultury.

P. Józef Wittlin, poeta i znany tłumacz „Odyssei“ ogłosił protest, który sprowadza się do tego: P. Wittlin zawsze jest po stronie tych, którzy biją i ten fakt bicia jest dlań tak wzruszający, że już więcej nie pyta, za co biją. A gdyby

tylko przytkali w nos, albo pluli w gębę? To fizycznie nie boli. Czy p. Wittlin protestowałby, czy nie?

Nasza korektura: — człowiek honoru nie czeka z reakcją obrazy aż do chwili, kiedy biją. Ten fakt, że więźniów brzeskich, ludzi cywilnych, przy muszaniu do salutowania po wojskowemu spotkanych dozorców — ten fakt jest już wszystkian. W nim zamyka się już cały Brześć. To było wyrażone miażdżenie osobowości, obracanie ludzi w błaznów — choć fizycznie nie bolało. A bicie, posty itd.? To już tylko uozmaicenia hańby.

Nasze protesty prócz celu bezpośredniego, którym jest kara, mają i cel pośredni, którym jest wychowanie społeczeństwa. Więc i w nich niech będzie godność, skoro o to nam idzie, żeby się komuś nie udało bezkarnie z człowieka robić rzecz — śmieszna i plugawą“.

Zakaz opowiadania szczegółów o Brześciu

„Robotnik“ donosi: „Do jednego z miast prowincjonalnych w b. Kongresówce powrócili z Brześcia trzej żandarmi, którzy pełnili służbę w Brześciu na „poselskim odcinku“.

Gdy ich przełożeni pytali o szczegóły z Brześcia, żandarmi ci stawali do raportu i meldowali, że mają zakaz udzielania jakichkolwiek informacji o Brześciu. Wymieniali przytem nazwisko zakazującego, wobec którego przełożeni nie śmieli więcej ich nagabywać.

Gdy o to samo pytali ich koledzy, znajomi lub rodzina, to wręcz odpowiadali, że zakaz rozciąga się także na sędziów i prokuratorów, którym również odmówią jakichkolwiek informacji o Brześciu“.

„Robotnik“ donosi z Przemyśla, że kiedy onegdaj pos. Lieberman wyjeżdżał do Warszawy, jeden z żegnających go, p. dr. Loos dokonał małym aparatem filmowym zdjęcia pos. Liebermana. Obecna na dworcu kolejowym policja zażądała od dra Loosa wydania dokonanego zdjęcia, a kiedy ten odmówił, aresztowano go i w burze śledczym odebrano mu zdjęcie, poczem go zwolniono.

Dzisiaj we czwartek 15 b. m. wielka premiera w teatrze „APOLLO“ — Areydzieło filmowe, które upaja! — Korona produkcji światowej!!

MONTE CARLO

przepiękny dramat z m. słów i pożądaniami. Franująca treść — Cudowne krajobrazy!
Widowisko najzależniejszych zabaw! — Bogactwo melodyj — Urocze kobiety — Przepych wystawy, przedziwne najęty wszystkie, widziane dotychczas na ekranie!

Mac Donald

W głównych rolach: bohaterka „Parady miłości“ najpiękniejsza z pięknych
kocha, pragnie i szaleje oraz wylworny i rasowy amant **JACK BUCHANAN** w towarzystwie najdoskonalszego zespołu aktorskiego! Reżyserował znakomity reżyser, twórca największych areydziałów **Ernest Lubitsch** Malownicze widoki Rivjery i Lazurwego Brzegu! Kraj nieśmiertelny, wiosny! Przeprowadź bilety w kasie „Apollo“ od 11 — 1 przedp.

Kluby nocne w Londynie

(Korespondencja własna)

Londyn, w styczniu.

Dwadzieścia do trzydziestu kilometrów od Londynu w dolinie Tamizy, w miniaturowych wioskach, powstają teraz z nadzwyczajną szybkością bogate nocne kluby. Przed starymi drewnianymi hotelami, jak gdyby wyjętymi z romansu XVIII wieku, zatrzymują się wspaniałe samochody. Wyładają z nich wylegani panie i panowie. Samochody oczekują przed hotelami do późnej nocy, często nawet do świtu. Hotele są skromne tylko na zewnątrz. Wewnątrz natomiast są bogato i wytwornie urządzone i umeblowane. Towarzystwa handlowe, do których obecnie należą te hotele, nie szędziły pieniędzy na ich urządzenie.

Kilka miesięcy przed wojną w roku 1914 po raz pierwszy powstały w Londynie nocne kluby. Był to pierwszy okres ich rozwoju. Wówczas w nocnych klubach nie można było wcale spotkać kobiet specjalnego zawodu. Wszystkie damy, odwiedzające nocne kluby, pochodziły z towarzystwa, trzymały się sztywno, jak gdyby kij polknęły. A tymczasem nocne kluby, między 2-gą a 3-cią rano przedstawiały niezwykle widowisko. Program przewidywał „noc w pyjamach“ i trzy czwarte pań i panów przyjeżdżało do klubu w nocnych kostiumach, tj. w jedwabnych pasiastych kurtkach i pantoflach. Obok dam i panów tak ubranych, siedzieli inni goście klubowi: panie w zwykłych wieczorowych toaletach, panowie we frakach. Wszyscy mieli niezwykle uroczyście miny.

W pewnych nocnych klubach zbierano się tylko na kolacje, pito obficie szampana i tańczono modne wówczas argentyńskie tango. W innych klubach bawiono się nieco ekscentryczniej, ale zbytniej frywolności nigdzie nie było. Był klub, w którym... wywoływano diabła. Był to seans spirytystyczny, urządzany w odpowiednio przybranym pokoju. Diabeł dawał zwykle znak życia długotrwałym, przeraźliwym beczaniem. Takie były nocne kluby w pierwszym swym okresie, przed wybuchem wojny. Następnie powstała długa przerwa w ich istnieniu, spowodowana wszechświatową katastrofą.

W r. 1919 rozpoczął się drugi okres w rozwoju klubów nocnych. Powstałe po wojnie kluby nocne w niczem nie przypominały podobnych instytucji z pierwszego okresu. Przed wojną wszystkie kobiety, nawet zjawiające się w pyjamach, pocho-

dziły z towarzystwa. W nocnych klubach powojennych, wszystkie damy starają się upodobać do kobiet specjalnego zawodu.

Przed wojną nocne kluby wyróżniały się umiarkowaniem nawet wtedy, gdy kobiety zjawiały się w pyjamach. Po wojnie i kobiety i mężczyźni bawią się niezmiernie hulaśliwie i starają się na siebie zwrócić przedewszystkiem uwagę. Przed wojną wszyscy odwiedzający nocne kluby „protestowali“ Miss Grandy tj. zbiorowa przeciętność, wówczas wszechwładnie panująca, surowo nakazywała, aby Londyn zasypiał o 11-ej, a najpóźniej o 12-tej, tymczasem „protestanci“ jak gdyby chcieli dowieść swym zachowaniem, że protestują przeciwko temu i kładli się spać jak najpóźniej.

W powojennych nocnych klubach przedewszystkiem pito. Od czasu wojny sprzedaż trunków w restauracjach była dozwolona tylko do godziny 11-ej wieczorem. Kto chciał pić dłużej, jechał do klubu. Anglicy mogą pochłaniać ogromne ilości alkoholu, wykazując niezwykłą pojemność żołądka i pewność w nogach. Odwiedzający kluby przyjeżdżali już odpowiednio nagazowani, zwykle po północy, z zamiarem picia do świtu. O koszty nikt się nie pytał. Nocne kluby, jak grzyby po deszczu, powstawały w centrum Londynu.

Wkrótce po tem władze rozpoczęły walkę z klubami, które bez sprzedaży alkoholu stawały się coraz mniej ciekawe dla odwiedzających. Właściciele klubów uciekli się wówczas do wypróbowanego środka, tj. do łapówek. Głośne były procesy właścicieli klubów nocnych, p. Merrick. W ciągu krótkiego czasu była ona 3 razy sądzona za sprzedaż alkoholu w nocnych klubach, stanowiących jej własność. Sąd skazał ją na półtora roku więzienia, lecz kluby nocne dawały takie dochody, że skórka opłaciła się za wyprawkę. Było za co siedzieć w więzieniu. W jedną noc dochód klubu „Srebrna Pończoszka“ wynosił 1000 funtów szterlingów i więcej. Pani Merrick, kobieta wykształco-

RAUT

Twa Żyd. Kolonji Rabczańskie odbędzie się w Salach Żyd. Domu Akademickiego Przemyska 3 w sobotę 17 stycznia 1931 r. Początek o godz. 10-ej wieczór. — W programie dużo nowych atrakcji. — Stroje wieczorowe.

Kto przez przeoczenie zaproszenia nie otrzymał zechce je łaskawie odebrać w kancelarii Adw. Dr. Schönwettera, Florjańska 8.

na, pochodząca z dobrej rodziny, lecz zubożała po śmierci męża, bardzo szybko zubożyła się i wydała córkę za mąż za tytulowanego lorda, który miał wszystko prócz pieniędzy. Policja urządziła obławę na kluby pani Merrick, lecz jak ujawnił proces, specjaliści agencji uprzedzali o zamierzonej obławie właścicielkę „Srebrnej Pończoszki“.

Jednocześnie z panią Merrick sądzony był urzędnik policyjny, który w ciągu 13-tu miesięcy zebrał fundusik, wynoszący 20,000 funtów. Po tym procesie sąd postanowił działać bezwzględnie i w r. 1930 prowadzenie nocnych klubów w Londynie okazało się niemożliwe. Ale kluby nie zginęły. Przenieśli się w okolice Londynu. I tu rozpoczęła się trzeci okres w rozwoju londyńskich klubów nocnych. Powstały liczne towarzystwa akcyjne, dysponujące wielkimi środkami. Wykupiły one w dolinie Tamizy kilka starożytnych hoteli, liczących przeważnie ponad 200 lat i przerobiły je gruntownie, nie szędząc środków. W myśli praw angielskich dotąd nie można przyczepić się do nocnych klubów. Istnieją one poza granicami Londynu, we wsiach, gdzie niema policji. Goście klubowi uważani są za zamieszkujejących w hotelach. A goście nie można zabronić, jeżeli chce pić we własnym numerze, lub gdy zechce grać w pokera. Tak się przedstawia trzeci okres w rozwoju nocnych klubów londyńskich.

A. M.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce pisma, prosimy o rychłe odnowienie prenumeraty na miesiąc LUTY 1931.

FREDERIC BOUTET

Elie Dourblac

(Dokończenie.)

Dourblac stał bez ruchu. Czy to możliwe? Miała zamiar opuścić go?

Nagle przyszła mu pewna myśl
„Powiedz“ — zapytał z gorzkim uśmiechem — „czy ten znakomity Aleksander Creville nie wpłynął cokolwiek na twoją decyzję?“

Alicja zadrżała, zarumieniła się.
„Aha“, ciągnął malarz dalej. „Stara się o ciebie. To dlatego przychodzi tak często. A ja się dziwiłem, że ten daleki kuzyn, zacołany mieszczanin, okazuje mi nagle tyle przyjaźni. Ach! rozumiem doskonale, że go wolisz. Ma dużą rentę i doskonałą posadę. Moje najszybsze życzenia...“

Wzruszyła ramionami, mówiąc z pogardą:
„Zupełnie zbyt cenna ironja. Jest to porządny chłopak i ty sam byłeś zadowolony, sptoykając go, gdy ci było trzeba stu franków na twoje farby. Pozatem nie cię nie obchodzi, co ze sobą pocznę. Gdy się rozwiedzimy, będę miała prawo wyjść za kogo mi się podoba. Do widzenia!“

Podszła ku drzwiom. Uczynił ruch jakby ją chciał zatrzymać, zawołał głośno: „Alicjo!“

Zatrzymała się, zawałała się chwilę.
Ale nie, dość już cierpiała i wiedziała dobrze, że przy nim będzie tak cierpiała przez całe życie, w biedy i opuszczeniu. Nie! — Odeszła.

Elie Dourblac przez chwilę trwał w bezruchu zdumiony, prawie że przerażony. Później podszedł do płótna, podjął paletę, pendzle.

Tylko to miało jakąś wartość... malować...

W pewien czas po rozwodzie Alicja została rzeczywistą panią Creville. Zdecydowała się bowiem za rozwód tylko pod wpływem na miętnej miłości

tego ostatniego, który dawno już namawiał ją, aby opuściła męża i to cygańskie życie.

Po ślubie Alicja uczuła się zupełnie szczęśliwą, znajdując u boku swego nowego męża wszystko, co mogło znspokoić jej upodobanie do życia spokojnego, wygodnego i uregulowanego.

Z radością poznała zupełny spokój w dniu płacenia czynszu i zadowolenie z codziennych dobrze przyrządzonych i podanych posiłków. Miała mieszkanie bez wielkiego zbytku, ale wygodne, dobrą służącą, eleganckie suknie, skromną biżuterję i dość pieniędzy, aby sobie pozwolić na rozmaite małe zbytki. Jej mąż, bardzo w niej zakochany, chodził z nią często na zabawy, do teatru i do kina w miarę, jak pozwalał na to ich budżet, nie dopuszczający do bardzo szerokiego życia ale rozmaite mile, racjonalnie rozłożone przyjemności.

„Twoje pierwsze małżeństwo było koszmarem“, powiedział jej jeszcze przed ślubem. „Nie mówmy o nim nigdy. Rozumiem dobrze, że wstydzisz się tych sześciu nieszczęsnych lat. Postaramy się, aby nasi znajomi nie dowiedzieli się nigdy o tej przeszłości. Ty nie ponosisz żadnej winy, moja ukochana Oszukano cię.“

szczęśliwe życie Alicji trwało trzy lata. Po upływie tego czasu zaszedł nieprzewidziany wypadek: Elie Dourblac stał się nagle sławnym. Spstrzeżono nagle, że był geniuszem Krytyka zajęła się nim i naturalnie handlarze obrazów. Jego płótna, tak dawniej pogardzane a teraz rozchwytywane, osiągnęły wysokie ceny. Gazety podawały długie artykuły o nim, o jego dziwnej sztuce, zamieszczały jego podobizny, pokazujące go we wspaniałym urządzonej nowym atelier, w eleganckim własnym aucie, na progu nowej willi.

Widziano go także przy boku młodej bogatej Amerykanki, z którą niedawno wziął ślub — Stała się Eliego Dourblaca stała się światową. Kiedy pierwsze echa tej sławy dotarły do Ali-

cji, ogarnęło ją zdumienie, niezmiernie początkowo z żadnym żalem ani gniewem. Czy to możliwe? Więc miał rzeczywiście jakiś talent ten nędznik, przez którego tyle cierpiała? Potem z wolna doznała uczucia krzywdy poniesionej. Spędziła sześć lat we łzach i rozpaczach a teraz, kiedy mogłaby ją zato odszkodować... Czyja wina? Starła się bezstronnie wszystko przemysleć. Nie, to nie jej zabrakło cierpliwości i oddania.

Wszystkie dawne bóleczki odżyły na nowo. Był rzeczywistym tym nieznośnym człowiekiem, którego musiała opuścić.

Popchnięta szaloną ciekawością, chciała jeszcze raz zobaczyć tego męża, którego opuściła z powodu jego obojętności i złego traktowania. Poszła na wystawę jego obrazów.

Elie Dourblac był tam, elegancki, odmłodzony, otoczony kołem entuzjastów i młodych kobiet. Spojrzał na nią, jakby jej nie poznawał. Nie byli niczem więcej dla siebie. Przypomniała sobie jego ostatnie zawołanie „Alicjo“ w chwili rozstania. Tak! wtedy decyzja zależała tylko od niej.

Ale ona odeszła od niego, aby zdobyć to spokojne nudne, beznadziejne życie, które odtąd stało się jej udziałem z rozsądnymi oszczędnościami i wyrwkami w określonym czasie.

Tego wieczora wracając do domu, gdzie na kolacji mieli być dwaj przyjaciele pana Creville, usłyszała przez drzwi salonu, jak tenże z dumą mówił do swych gości:

„Tak, moja żona była żoną wielkiego Elie Dourblaca. Rozwiodła się, aby wyjść za mnie.“

Tak, ona opuściła Eliego Dourblaca, aby wyjść za tego człowieka, o którym wiedziała teraz, że jest idiotą. Nie wybaczy sobie tego nigdy. I tym dwom mężczyznom nie wybaczy tego również. Elie Dourblac był nieobecny. Ten drugi będzie musiał zapłacić.

(Tłumaczyła T. S.)

WIADOMOSCI Z KRAJU

List z Tarnowa

Pierwsze posiedzenie Rady Przyboocznej. — Rekurs przeciwko rozwiązaniu Rady Miejskiej. — List p. Myconia — Z życia sjońskiego. — Z kroniki policyjnej.

Onegdaj odbyło się pierwsze posiedzenie Rady Przyboocznej komisarza rządowego. Posiedzenie z gail p. komisarz Marszałkiewicz odczytując edykt województwa o rozwiązaniu Rady Miejskiej. Następnie złożyli ślubowanie komisarz, asesory i członkowie Rady. Wyborem poszczególnych komisji posiedzenie zakończono. Na miejsce p. Dra Lubienieckiego, który zgłosił rezygnację, wybrano asesorem p. Komusińskiego. Charakterystycznym jest, iż nie dopuszczono na posiedzenie Rady sprawozdawcy miejscowego „Tygodnika Żydowskiego” pod pozorem, iż posiedzenie jest „tajne”.

Przeciwko niesłusznemu rozwiązaniu Rady Miejskiej został wniesiony rekurs do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Rekurs ten został podpisany przez 26 radnych.

Naczelnik Urzędu Skarbowego p. nadradca Manaczyński został przeniesiony w stan spoczynku. Z okazji tej b. kierownik Urzędu Skarbowego p. Myconia napisał do p. Manaczyńskiego niesłychanie nieprzyzwoity i gruboskórny list, z nader „dowcipnym” zakończeniem „Aj waj mir”! List ten, opublikowany w „Tygodniku Żydowskim” jest smutnym świadectwem braku kultury, wystawionem sobie przez człowieka, który niegdyś zajmował tak wpływowe stanowisko w naszym mieście. Na miejsce p. Manaczyńskiego został powołany p. dr. Oborecki z Wieliczki, który już rozpoczął urzędowanie.

Dyrektorem Powszechnego Banku Związkowego w Tarnowie został mianowany p. dyr. Koffler ze Lwowa. P. dyr. Koffler będzie się starał o rozszerzenie agendy banku i nawiązanie ścisłego kontaktu z sferami handlowymi i przemysłowymi. Nowemu dyrektorowi życzymy powodzenia w jego pracy.

Tow. Dr. Goldberg, który przez 2 lata stał na czele redakcji „Tygodnika Żydowskiego”, złożył obecnie na skutek nadwątłego zdrowia redakcję „Tygodnika Żydowskiego”. Wybór nowego kierownictwa nastąpi na pierwszym posiedzeniu komitetu lokalnego. Z pełnym uznaniem należy podnieść ofiarę i nader owocną pracę tow. Dra Goldberga oraz jego zasługi na tem polu położone. Wyrażamy nadzieję, iż tow. Dr. Goldberg będzie mógł wkrótce znowu stanąć na czele tej placówki.

Organizacja „Brith Trumpeldor” urządziła nader udaną wieczorynkę. Wieczorynkę zagail tow. M. Spielman z młodocianych aktorów odznaczyli się tow. D. Weissblum, S. Kleppel, E. Gruenbaum, L. Hudes, J. Gruschow i I. Stein.

Przy udziale około 40 członków odbyło się Walne Zebranie „Menory”. Zebranie zagail tow. M. Schweber, podnosząc cele i zadania stowarzyszenia. Imieniem resortu młodzieży przywitał zebranie tow. H. Spielman, a imieniem Brith Trumpeldor tow. S. Kleppel. Szczegółowe sprawozdanie z pracy ustępującego Zarządu złożył tow. M. Leser. Nowowyzbrany Zarząd ukonstytuował się następująco: Mojżesz Spielman (prezes), J. Schneider (wiceprezes), S. Strun (sekretarz) i M. Leser (skarbnik). W skład Zarządu weszli ponadto tow. S. Klejn, Ch. Gros, N. Gruenberg, M. Schweber i Ch. Braun. Do Sądu polubownego wybrano tow. M. Schwebera, M. Spielmana i Ch. Brauna.

Z inicjatywy komisji młodzieży ogólnosjońskiej ma powstać stowarzyszenie starszej młodzieży ogólnosjońskiej. W najbliższych dniach odbędzie się zebranie konstytuujące. Inicjatywę tę witamy z radością i zadowoleniem.

Staraniem „Wiza” wygłosił tow. Dr. Chomet referat nt. „Aktualne zagadnienia XVII Kongresu”.

Org. Haszomer Hacair urządziła wieczór dyskusyjny nt. „We walce o sjonizm konstruktywny”. Referował członek hanbagi szomrowej tow. Sz. Schwarz. Po referacie wywiązała się dłuższa dyskusja.

Specjalny komitet z tow. H. Fluhren na czele prowadzi u nas akcję Tygodnia Makkabi. W skład komitetu wchodzi delegaci organizacji sportowych i związków młodzieży sjonistycznej.

Ochronka Żydowska urządziła onegdaj wieczorynkę, wykonaną przez dzieci ochronki. W ochronce mieści się ponad sto dzieci, będących pod troskliwą opieką sił zawodowych i pań z komitetu.

Koło Tarnowskie Stow. Żyd. Słuch U. J. „Ognisko” przystępuje obecnie do wielkiej akcji werbowania członków założycieli Stowarzyszenia. Celem poczynienia odpowiednich przygotowań przy-

byli do nas delegaci Wydziału krakowskiego koi Dr. Hecht i A. Friediger.

Nad grobem niedawno zmarłej żony popełnił samobójstwo wystrzałem z rewolweru chorąży 16 p. p. Jakób Kania. Tragiczny ten wypadek wywołał na wszystkich przygnębiające wrażenie.

W nocy z poniedziałku na wtorek dokonano niezwykłe śmiałego włamania do Kasy Rady powiatowej w Tarnowie. Nieznani sprawcy, wyczekawszy, aż woźny, zajęty przepisywaniem budżetu, o godz. 12,30 udał się na spoczynek, otworzyli drzwi frontowe budynku Rady, poczem przez okienko w pokoju kontrolera dostali się do kasy. Tutaj wycięli trzy zamki kasy Wertheimowskiej i dostawczy się do tresoru, zabrali 1,368,33 zł., poczem zniknęli w mrokach nocy. Śmiało to włamanie, wywołało w mieście silne poruszenie.

W Tarnowie zmarł onegdaj w 65 roku życia śp. dr. Jan Zbiegniewicz, naczelnik lekarz Kasy Chorych, jeden z najlepszych internistów. Zmarły przez dłuższy czas był członkiem rady miejskiej, wiceprezesem wydziału Kasy Oszczędności, prezesem komitetu szpitala powszechnego oraz długocześnie prezesem i członkiem honorowym Towarzystwa strzeleckiego.

—o—

Z ŻYCIA ŻYDOWSKIEGO W SZCZAKOWEJ

(Kor. wł.) Dnia 25 bm urządziła org. Hanoar Hainry w lokalu Biblioteki Hatikwa wieczór hanukowy. Po zapaleniu świec hanukowych wygłosił piękny referat tow. Hans Löw z Oświęcimia, poczem odbyły się deklamacje: „Świeczki chanukowe” przez Manię Diamond i „Nad rzekami Babilonu” przez Bertę Spira. Na zakończenie wieczorku odegrano sztukę chanukową. Część dochodu z wieczorku przeznaczono na KKL. (I. B.)

WYBORY DO GMINY ŻYDOWSKIEJ W KATOWICACH.

Na dzień 25-go stycznia br. zostały rozpisane wybory do zarządu miejscowej gminy żydowskiej. Jak się zdaje, walka wyborcza i tym razem będzie bardzo zacięta. Dotychczas zgłoszono 5 list wyborczych: liberałów niemieckich, rzemieślników, sjonistów, drobnych kupców i Żydów pochodzących z b. Kongresówki oraz list konserwatystów (chasydów radomskich).

WYNIKI ŁOWÓW W BIAŁOWIEŻY

W tych dniach odbyło się w Puszczy Białowiejskiej wielkie, reprezentacyjne polowanie, na które przybył p. Prezydent Rzeczypospolitej, przedstawiciele obcych państw i niektórzy członkowie rządu. W czasie łowów zabito prócz drobniejszej zwierzyny, 7 dzików, 1 wilka i 1 lisa.

WEKSEL NAD WEKSLAMI

Na jednym z posiedzeń Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie swego rodzaju wesołość wywołał przyniesiony przez jednego z obecnych weksel długości niemal dwóch metrów. Weksel opiewał na 100 zł i był zaopatrzony w około 200 żyr, a w dodatku... był zaprotestowany.

ZGON 115-LETNIEGO STARCA

We wsi Hajnówka, koło Białowieży zmarł mieszkańiec tej wsi Józef Plutycki w wieku 115 lat. Zmarły zostawił 7 dzieci, 55 wnuków, 50 prawnuków i kilku praprawnuków.

ECHA MASOWEGO MORDERSTWA NA ZNIESIENIU

W śledztwie, prowadzonym przeciw aresztowanym Kowalskiemu i Czikelowi, domniemanym sprawcom mordu na rodzinie żydowskiej na Zniesieniu we Lwowie, zaszedł sensacyjny zwrot. Okaj domniemani sprawcy wykazali swoje alibi udowadniając, że w krytycznym dniu przebywali w b. Kongresówce, w Gostyniu Kowalski i Czikel zostaną wkrótce wypuszczeni na wolność.

BUNT 400 WIĘZNIÓW

W zakładzie karnym w Koronowie pod Bydgoszczą wybuchł bunt 400 więźniów. Więźniowie już od kilku dni skarżyli się na złe odżywianie. W ubiegłą sobotę zaczęli się kłócić i awanturować ze służbą. Agresywna postawa więźniów zmusiła zarząd do przedsięwzięcia środków ostrożności. W poniedziałek o godzinie 10 przedpołudniem wybuchł bunt. Ze wszystkich cel więzienia poczęły się rozlegać niesamowite krzyki, wrzaski i jęki. Jednocześnie dał się słyszeć brzęk tłuczonych szysz oraz łomot demolowanych urządzeń.

Dyrekcja więzienia zwróciła się o pomoc do Bydgoszczy. Wysłano natychmiast oddział straży pożarnej oraz 50 posterunkowych. Strażacy po-

drabinach, ustawionych dokoła muru więziennego, dostali się do okien poszczególnych cel i poczęli oblewać zbuntowanych więźniów strugami zimnej wody. W przeciągu dwu godzin więźniowie uspokoiли się tak, iż straż pożarna wraz z policją o 3-ciej popołudniu mogły opuścić więzienie. Straż więzienna pozostaje nadal w ostrem pogotowiu. Więzienie przedstawia obraz zniszczenia. Nie ocalała ani jedna szyba.

KRWAWY POŚCIG ZA BANDYTĄ

Z Kolbuszowy donoszą o krwawym zakończeniu pościgu funkcjonariuszów v policji za niejakim Antonim Bramaszem, sprawcą morderstwa rabunkowego na osobie Marji Swidowej ze wsi Ruda.

Trzech posterunkowych wpadło onegdaj na trop bandyty we wsi Przedłuż, pow. Kolbuszowa. Na widok zbliżających się funkcjonariuszy policji bandyta, który już nie miał możliwości ucieczki, wyjął nagle z kieszeni granat ręczny i rzucił go w stronę policjantów, poczem sam zaczął uciekać. Granat eksplodował, raniąc jednego z posterunkowych w rękę. Funkcjonariusze nie dali za wygraną, oddając za uciekającym szereg strzałów karabinowych, z których jeden zranił go w prawy bok. Ciężko ranego bandytę odwieziono do szpitala w Rzeszowie.

WIELKIE NADUŻYCIA KOMISARZA CELNEGO WE LWOWIE

Ujawniona ostatnio przez specjalną komisję śledczą afera łapownicza nadkom. Kisielewskiego we Lwowie zatacza coraz szersze kręgi. Kres dośledczą afera łapownicza nadkom. Kisielewskiego położyły władze z inicjatywy lwowskiej Izby Handlowej, która prosiła o wglądnięcie w agendy despotycznego naczelnika Komisarzatu Celnego. Komisja przesłuchiwała szereg poszkodowanych kupców. Okazało się, że „nietykalny” i wyposażony w olbrzymie kompetencje pan naczelnik pobierał przy pomocy zaufanych osób honoraria w zamian za tolerowanie wykrytych nadużyć celnych, które się okazywały zresztą we Lwowie minimalne. Były wypadki bardzo rygorystycznego postępowania pana naczelnika z powodu czego niejednokrotnie cierpiał zgola niewinne firmy. Nieraz wkraczała komisja pod przewodnictwem p. naczelnika, który wśród największego ruchu w sklepie kazał zamykać story i przeprowadzał gruntowną rewizję celną towarów, które już poprzednio przeszły przez Urząd Celny i były najdokładniej rewidowane. P. Kisielewski został aresztowany.

„AZ P. PREZYDENT BĘDZIE W DOBRYM HUMORZE”

W sądzie okręgowym w Warszawie toczyła się onegdaj charakterystyczna sprawa właściciela biura prób — pono b. adwokata rosyjskiego — Marcina Ruszkowskiego, oskarżonego przez pewną chłopkę o wyłudzenie 3000 złotych danych przez nią w tym celu, by prowadzić starania o ulaskawienie jej męża, skazanego za zabójstwo na 2 lata więzienia. Wedle oskarżenia, Ruszkowski wyłudzał od chłopki stale pieniądze pod pozorem stała w otoczeniu p. Prezydenta o ulaskawienie ula męża chłopki. Gdy sprawa się przeciągała, Ruszkowski oświadczył, że trzeba czekać „aż Pan Prezydent będzie w dobrym humorze”. Ruszkowski skazany został na 6 miesięcy więzienia. Wykonanie kary sąd zawiesił.

RADJO

CZWARTEK, 15 STYCZNIA

Kraków (313) 11,40 Przegl. Prasy, PAT, 11,58 Sygnal, hejnał. 12,10 Gramof. 12,35 Koncert Filh. Warsz. (Rossini, Puccini, Verdi, Tosselli, Pinnutti). 14,30 „O czem wiedzieć powinna każda gospodyni”. 15 Kom. gosp. 15,50 Odczyt pt. „Kapliczka słańska” — wygl. p. J. Langman. 16,15 Gramof. 17 Audycja dla młodzieży. 17,15 Odczyt pt. „Warszawa w latach 1840—42 jako tło pierwszych występów Norwida” — wygl. dr. S. Cywiński. 17,45 Muz. lekka. 18,45 Rozmait. Komun. 18,55 Gawędy podhalańskie — wygl. Wł. Dorula. 19,10 Giełda roln. 19,20 Gramof. 19,40 Dziennik prasowy. 20 Odczyt pt. „Wrażenia z podróży po Szwecji” — wygl. dr. T. Spitzer. 20,15 Trzy lata radja wileńskiego. 22,15 Koncert. 22,50 Komuś 23 Muz. tan.

Katowice (408.7) 11,40 PAT, 11,58 Sygnal, hejnał. 12,10 Gramof. 12,35 Koncert (p. Kraków). 15 Kom. gosp. 15,20 Komun. 15,50 Kapliczka słańska. 16,10 Gramof. 17 Dla młodzieży. 17,15 Odczyt. 17,45 Koncert. 18,45 D. c. powieści. 19 Rozmait. 19,15 Odczyt. 19,35 Komun. 19,40 Dziennik prasowy. 19,55 Komun. 20 Pogadanka radjotechn. 20,15 (p. Kraków). 22,15 Koncert. 23 Muz. tan.

Wiedeń (516.3) 12,20, 21,55 Muz.

Budapeszt (550.5) 12,06, 18, 19,25, 20,30, Muz.

Königsbrunn (1635) 16,30, 17,30 Muz.

KRONIKA

STYCZEŃ

15

Wschód
słońca
7 m. 38

Czwartek
25 Thebei 55.

Zachód
słońca
15 m. 52

Kto wygrał na loterii

W pierwszym dniu ciągnięcia 3. klasy 22giej polskiej państwowej loterii padły większe wygrane za następujące numery:

Zł. 100.000 na Nr. 33997.
Zł. 50.000 na Nr. 41828.
Zł. 20.000 na Nr. 141101
Zł. 10.000 na Nr. 96647.
Zł. 5.000 na Nr. 27854.
Zł. 2.000 na Nr. 156238.
Zł. 1.000 na Nry: 825, 96497.
Zł. 600 na Nry: 93769, 117997, 128557, 171872.
Zł. 500 na Nry: 43643, 76942, 100582, 105266
111838, 131772, 135455, 139256, 147267, 175706, 181590
195260.

Zamknięcie emigracji do Kanady

W dniu 12 bm. wygasł termin wydawania zezwoleń na imigrację do Kanady. Kanada została więc zamknięta dla nowych imigrantów.

Grupa emigrantów rosyjskich zwróciła się do przedstawicieli Kanady w Gdańsku z prośbą o odroczenie terminu na kilka bodaj dni. Interwencja nie odniosła skutku. Emigranci rosyjscy pozostali narazie w Gdańsku.

Ograniczenie migracji do Meksyku

Rząd meksykański przygotowuje zarządzenie, mające na celu ograniczenie imigracji do tego kraju. Mianowicie celem zarządzenia przesileniu gospodarczemu i bezrobociu, projektowane jest zupełne zamknięcie granicy dla robotników, rzemieślników i drobnych kupców cudzoziemskich. Ponieważ znaczna ilość imigrantów, która przybyła do Meksyku pod pozorem poświęcenia się pracy na roli, w rzeczywistości osiadła w miastach, zabierając pracę tuziemcom, departament emigracji poddał rewizji, udzielone ostatnio pozwolenia wjazdu i znaczną ich liczbę anieważnił. Oprócz tego władze meksykańskie mają przystąpić wkrótce do wydalenia na większą skalę nieporządanych cudzoziemców Ci, którzy sami nie będą w stanie pokryć kosztów podróży powrotnej do swoich krajów, mają być skoncentrowani w specjalnych koloniach karnych i pracować tam tak długo, póki nie zbiorą odpowiednich sum na podróż.

Powyższe zarządzenia winny być przestrożą dla polskich emigrantów, zamierzających wyjechać do Meksyku.

— **NOCNY DYŻUR APTEK.** Dziś w nocy z czwartku na piątek mają dyżur apteki: Rynek 22, ul. Florjańska 15, Karmelicka 23, al. 23 Listopada 5, ul. Dietla 76 i Rynek podgórski 9.

— **NUMERACJA MIESZKAŃ I EWIDENCJA LUDNOŚCI M. KRAKOWA.** Onegdaj rozplakowano obwieszczenie Magistratu miasta Krakowa o numeracji mieszkań i składaniu deklaracji przez właścicieli realności, kto odpowiada za czynności meldunkowe. Treść odnośnego zarządzenia ogłosiliśmy jeszcze w ub. tygodniu. Magistrat zwraca uwagę właścicieli realności, by zaznajomili się z nowymi przepisami o ewidencji i ruchu ludności, w przeciwnym bowiem razie narażą się na rygory karne, przewidziane w odnośnych rozporządzeniach.

— **STARANIEM KOMITETU RODZICIELSKIEGO** Żyd. Gimnazjum koed. i szkoły ludowej w Krakowie odbędzie się w sobotę, dnia 17 bm. zebranie rodziców, na którym p. Waldowa wygłosi odczyt pt. „Wychowanie dawniej a dziś” Początek o godzinie 5:30.

— **PATRONAT ZAWODOWY DLA MŁODZIEŻY ŻYDOWSKIEJ.** W najbliższych dniach podejmuje w Krakowie działalność patronat zawodowy dla młodzieży żydowskiej, którego celem jest porada i pośrednictwo zawodowe dla młodzieży żydowskiej, utrzymywanie ewidencji dzieci, szkoleń powszechną opuszczających, nawiązanie kontaktu z przedsiębiorstwami i umożliwienie młodzieży uzyskania zajęcia, tudzież otoczenie opieką młodzieży w okresie przygotowania zawodowego. Prace te będą się opierały na badaniach zdolności zawodowych, które prowadzi miejska praco-

Od czwartku 15 b. m. w teatrze „UCIECHA”
(Starowiślna 16) — Dawno zapowiadane arcydzieło PRODUKCJI EUROPEJSKIEJ

NASZA JEST NOC

Najcudowniejsza pieśń miłości — na tle najpiękniejszego krajobrazu — dramat, trzymający w napięciu od początku do końca. — Szczyt ekspresji! — Szczyt artyzmu! — Genialny wynik współpracy francusko-niemieckiej. — Suma wysiłków najlepszych reżyserów i artystów. Reżyserował Karol Fröhlich. — Niedosięgnięty tryumf filmu europejskiego! Arcydzieło, które bije wszelkie rekordy powodzenia! — Przedstawienia o godz. 5, 7 i 9. W niedzielę od godz. 2 cieje popołudniu. — Zniżki nieważne aż do odwołania.

Demonstracja akademicka w Krakowie w sprawie Brześcia

Wczoraj przedpołudniem ukazało się na tablicy ogłoszeń rektoratu U. J. zarządzenie rektora prof. Załęskiego, zakazujące odbycia wiecu akademickiego, zwołanego do westibulu Collegii Novi na godz. 12-tą w południe w sprawie Brześcia. Mimo tego zakazu o oznaczonej godzinie zebrało się około 100 akademików częścią w westibulu, a częścią na planach przed budynkiem Coll. Novi, poczem odbyło się zebranie pod gołym niebem. Imieniem organizatorów wiecu przemówił akademik W. Słocki, kreśląc wzburzenie, z jak em spotkały się wieści o traktowaniu więźniów brzeskich wśród młodzieży akademickiej. Młodzież sanacyjna okrzykami przeszkadzała mowcy. W trakcie przemówienia nadszła od strony ul. Golebiej grupa akademików, niosących transparenty z różnymi napisami, jak: „Oczyścić honor armii!”, „Co z gen. Zagórskim?”, „Co na to ks. Żongelłowicz?”, „Gdzie są sprawy pobicia No waczyńskiego, Mostowicza, Strońskiego?” itd. Nad to ukazała się tekturowa figura koloru zielonego, z dużą kostką na głowie i toporem za pasem. Transparenty i figurę zakwestionował komisarz policji, poczem ze stopni Col. Novi przemówił dziekan wydziału filozoficznego prof. Roman Dybosiński i rektor Załęski, wzywając młodzież do zaniechania politycznych demonstracji i spokojnego rozejścia się.

Część młodzieży usłuchała wezwania, jednak większość ruszyła pchodem przez ul. Golebia i Wiślną na Rynek gł. Wśród uczestników pochodu, wznoszących okrzyki na cześć więźniów brzeskich, rozdawano ulotki, zawierające rezolucje organizatorów wiecu. Rezolucje te postanawiają: „1) zwrócić się do Senatu U. J. o interwencję u władz w sprawie brzeskiej, 2) zwrócić się do ks. metropolity Sa plechy z prośbą o zajęcie stanowiska w tej sprawie w imieniu duchowieństwa podległej mu archidiecezji, 3) wyrazić słowa czci i hołdu profesorom U. J.

wnia psychotechniczna. Na wczorajszym posiedzeniu ukonstytuowała się rada opiekuńcza, wybierając przewodniczącym prezesa Zarządu gminy żydowskiej dra Landaua, a zastępcą dyr. dra Beresa, który przedstawił szczegółowo cele i plan pracy patronatu

— **ZJEDNOCZENIE DROBNYCH KUPCÓW** mieści się obecnie w nowourządzonym lokalu własnym przy ul. Miodowej 1. 18 Członkiem Zjednoczenia może zostać każdy drobny kupiec, zamieszkały w Krakowie, za złożeniem wpisowego zł 3 i wkładki miesięcznej zł 1. Członkom udziela się bezpłatnie porady prawnej, podatkowej itd, oraz sporządza się wszelkie podania do władz. Dyżury członków Zarządu codziennie od g. 7:30 do 9-tej wieczorem.

— **UZUPELNIJĄCY KURS LEKARSKI W KRAKOWIE,** który miał się odbyć w czasie od 9 do 12 grudnia ub. r. został odwołany i przeniesiony z tym samym programem i rozkładem godzin na czas od 18 marca do 28 marca br. W łączności z tym kursem odbędzie się nadto w czasie od 30/III do 2/IV. 1931 włącznie kurs, urządzony z inicjatywą Okr. Związku Kas Chorych w Krakowie pt. „Organizm a praca” Zgłoszenia na kurs najpóźniej do 15 marca włącznie przyjmuje i udziela wszelkich wyjaśnień dr Edward Miósz, klinika pediatryczna U. J. Kraków, Strzelecka 2

— **WSTRZYMANIE POCIĄGÓW SEZONOWYCH DO ZAKOPANEGO I KRYNICY.** Dyrekcja Okręgową Kolei Państwowych w Krakowie donosi: Z powodu słabej frekwencji znosi się z dniem 16 bm. bieg pociągów bezpośredniej komunikacji Warszawa—Zakopane—Krynica Nr 36103 odjazd z Krakowa o godz. 3:45, przyjazd do Zakopanego o godz. 8:05. do Krynicy o godz. 8:48 oraz pociągów bezpośredniej komunikacji Zakopane—Krynica—Warszawa Nr 6104/4. odjazd ze Zakopanego o godz. 22:10. odjazd z Krynicy o godz. 20:40, przyjazd do Krakowa o godz. 1:50

za ich odważnej szlachetne stanowisko w sprawie więźniów brzeskich, 4) wyrazić słowa współczucia b. więźniom brzeskim, 5) zwrócić się do decydujących czynników o usunięcie z komisji śledczej ludzi w wyniku śledztwa zainteresowanych lub skompromitowanych w sprawie więźniów brzeskich, 6) zwrócić się do korpusu oficerskiego o zajęcie stanowiska w sprawie zarzutów, jakie zaciążyły na mundurze oficerskim, 7) zwrócić się do Prezydenta Rzplitej, Rządu, Sejmu i Senatu o wydanie odpowiednich zarządzeń, mających na celu uspokojenie wzburzonej opinii, wreszcie 8) nie spocząć w walce o prawo i ślubować walkę tę przeprowadzić bezwzględnie przy użyciu wszelkich legalnych środków aż do zwycięskiego końca”.

Pochód podążył pod pomnik Mickiewicza pod silną osłoną oddziałów policyjnych. Ze stopni pomnika przemówiło kilku akademików, reprezentujących poszczególne ugrupowania ideowe, prawicowe i lewicowe, poczem demonstracja rozeszła się.

Po wiecu odbyła się na Uniwersytecie konferencja przedstawicieli wszystkich ideowych ugrupowań młodzieży (poza Liga mocarstwowa i Strzelcem), na której uchwalono odnieść się do Senatu akademickiego z prośbą o zezwolenie na odbycie wiecu w sprawie Brześcia w murach Uniwersytetu, celem nieprzenoszenia demonstracji młodzieży na ulicę i dla uniknięcia konfliktów z policją. Dalej prośba żąda ukarania członków Ligi mocarstwowej i Strzelca za ich zaczepne stanowisko podczas środowego wiecu.

Wśród niektórych przywódców młodzieży istnieje podobno tendencja proklamowania strajku akademików na wypadek, gdyby Senat nie zezwolił na odbycie wiecu na Uniwersytecie.

odjazd z Krakowa o godz. 2:35. Równocześnie znosi się bieg odnośnych pociągów między Chabówka a Rabką—Zarytem.

— **SPĘD I CENY KONI W KRAKOWIE** na ostatnim targu były następujące: Ogółem spędzono 298 koni. Płacono za konie wierzchowe od 250 do 500 zł, za konie pociągowe ciężkie 150 do 300 zł, za konie pociągowe lekkie 25 do 60 zł. Ze spędzonych sprzedano: 7 sztuk na wywóz zagranicę kraju, 10 sztuk na rzeź miejscową. Ceny utrzymały się na poziomie cen targu poprzedniego. Popyt był słaby, tendencja zniżkowa.

— **OSZUSCI SĄ NIEWYCZERPANI W POMYSŁACH!** Do mieszkania Julji Lauchtenleger przy ul. Kazimierza Wielkiego 1. 18 przybyło 2 nieznanym jej osobników, którzy przedstawili się jako urzędnicy PKO i zabrali dolarówkę pod pozorem przeprowadzania kontroli dolarówek — Policja aresztowała Nędzę Kazimierza (lat 26) robotnika zam. Gęsia 30 i Matrasa Wacława (lat 28) bez zajęcia i miejsca zamieszkania — obydwóch jako podejrzanych o oszustwa, popełniane przez sprzedaż małowartościowych pierścionków za złote. Nadto aresztowano Jamroza Jana (lat 23) robotnika za sprzeniewierzenie kwoty 100 złotych na szkodę Władysława Bednarczyka właściciela piekarni przy ul. Mazowieckiej 1 134.

— **KRADZIEŻ BIŻUTERJI.** Blütenberger Halinie urzędnicze prywatnej, zam. przy ul. Smoczej 10 nieustalony narazie sprawca skradł z mieszkania biżuterję wartości 400 zł

— **Z WOZU.** Chruścińskiemu Marjanowi, zam. przy ul. Kazimierza Wielkiego 1 28 dnia 13 bm. w godzinach popołudniowych nieznanym sprawcą korzystając z jego nieuwagi skradł z wozu na ulicy w Podgórzu pakunek zawierający kostium narciarski oraz kilkanaście książek wartości 180 złotych.

— **ZA UCHYLANIE ŚIE OD POBORU WOJSKOWEGO** aresztowała policja Franciszka Wątorę (lat 26) bez zajęcia i miejsca zamieszkania

TO I OWO.

Anglja królową wszystkich rekordów szybkości

Anglja bła wszystkie światowe rekordy szybkości, jak twierdzi oficjalny raport brytyjskiego ministerium komunikacji i lotnictwa. „Anglja, mówi raport, osiągnęła rekordy szybkości na ziemi, na wodzie, pod wodą i w powietrzu. Zdobyła paime pierwszeństwa we wszystkich światowych wyścigach samochodowych. Rekord, który osiągnął major Henry Seegrave na swojej „Złotej Strzale” nie był i nie jest pobity, szybkość 212 mil ang. na godzinę jest dotąd największą szybkością, znaną w dziejach automobilizmu. Niepobitym też jest dotąd rekord szybkości, który zdobył lotnik Orlebar na hydroplanie, osiągając 367 mil ang. na godzinę. Nikt też nie prześcignął w szybkości motorówki „Miss England” na której sir Seegrave zdobył rekord, znakując jednocześnie śmierć w falach jeziora. Podczas zawodów samochodowych Dunfee osiągnął szybkość 117 mil ang. na dystansie 200-milowym.

Brakowało tylko państwa młodych

Wyjątkowy w swej grozie wypadek, jakby żywcem wzięty z repertuaru Grand Guignolu, zdarzył się w Indiach angielskich. W domu generała armii indyjskiej Hardy'ego wszystko już było przygotowane do ślubu jedynej córki generała z jednym z młodych oficerów kolonialnej armii angielskiej. Goście weselni byli zgromadzeni, oczekiwano tylko przybycia państwa młodych, którzy dziwnie się spóźniali. W końcu zaczęto ich szukać. Straszny krzyk, pelen grozy, z ust generała skierował wszystkich do ałtany ogrodowej Tu, trzymając jeszcze palce na kawi szach fortepianu, siedziała panna młoda, koło niej, oparty o jej krzesło, narzeczony. Oboje już nie żyli. Badanie wykazało zatrucie wskutek ukaszenia przez kobrę, której jad działa w przeciągu kilku minut.

ZAMIAST ZŁODZIEJA ZABIŁ TROJE DZIECI

W miejscowości Refojo w hiszpańskiej prowincji Monteforte wydarzył się niezwykle wypadek zabicia trojga dzieci.

Pewien właściciel willi urządził u siebie specjalną elektryczną instalację zabezpieczającą przed złodziejami. Przewodnik elektryczny przy pomocy specjalnego urządzenia łączył klamkę od drzwi z automatycznym rewolwerem, który w razie naciśnięcia klamki przez nieznaną tajemnicy instalacji dawał wystrzał w człowieka, który stał przed drzwiami. W ciągu dnia urządzenie zabezpieczające było zamknięte.

Onegdaj rano troje dzieci bawiło się piłką przed willą. Jedno z nich rzuciło piłkę w drzwi. Piłka trafiła w klamkę wprawiając w ruch urządzenie zabezpieczające. Nastąpiły wystrzały i troje dzieci zostało zabitych.

—ośo—

STUDENTOM EGIPCJANOM NIE WOLNO SIĘ ŻENIĆ z cudzoziemkami na mocy najnowszego okólnika egipskiego ministerstwa oświaty, które tłomaczy ten zakaz faktem licznych ożenków studentów-Egipcjan, studiujących zagranicą, z cudzoziemkami w rezultacie czego rząd egipski ma potem sporo kłopotów dyplomatycznych z rządami państw obcych na tle przynależności państwowej danej pary małżeńskie lub małżonki Egipcjanina. Dla zakochanych studentów rodem z Kairo lub Aleksandrii zakaz ten jest plagą egipską — nie w przenośni.

MINISTER MAGINOT PRZESTAŁ BYĆ „NAJWIĘKSZYM” ŻOŁNIERZEM FRANCJI Francuski minister wojny Maginot nosił dotychczas słuszną nazwę „największego” żołnierza Francji, posiada bowiem imponujący wzrost (2 metry i 4 centymetry). Obecnie paime pierwszeństwa sprzątnął mu pewien podoficer z garnizonu Bar-le-Duc, który jest jeszcze wyższy, mierzy bowiem 2 m 8 centymetrów i waży przytem tylko... 110 kg. Mundury dla tego żołnierza musi się szyć specjalnie, gdyż w żadnym z magazynów wojskowych nie można znaleźć właściwego dla niego ubrania.

PO ZAMKNIĘCIU KRONIK**Ivo Corner konający**

Jak się dowiaduje „Il Kurjer Codz.” nadeszła do rodziny Ivona Cornera, głośnej ofiary pobicia przez policję w Krakowie wiadomość, że stan jego zdrowia jest beznadziejny. Jak wiadomo, Corner od kilkunastu miesięcy leży w szpitalu w Nowym Targu Według nadeszłej wiadomości, Corner zapadł na zapalenie osierdzia — lekarze nie wróżą żadnego wyleczenia.

— Z KRAKOWSKIEGO TEATRU ŻYDOWSKIEGO komunikują nam: Z przyczyn technicznych zostało dzisiejsze (czwartkowe) przedstawienie odwołane.

Hindusi proponują mahometanom indyjskim rozjemstwo MacDonalda i — Gandhiego

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Londyn 14. 1. (L) Nieporozumienia między Hindusami a mahometanami na konferencji „okrągłego stołu” wzrosły do tego stopnia, iż grozi poważne niebezpieczeństwo dla konferencji angielsko-indyjskiej. Przedstawiciele hinduscy wystosowali do redakcji „Times” list w którym delegatom mahometanów proponu-

ją zwołanie sądu rozjemczego w celu zlikwidowania nieporozumień jakie powstały między obydwoma religjami. Na rozjemców proponują m. in. MacDonalda i Gandhiego. Jak z tego wynika, Hindusom chodzi prawdopodobnie o osiągnięcie do Londynu przywódcy ruchu narodowego w Indjach.

Miasteczko argentyńskie zniszczone trzęsieniem ziemi

Nowy Jork 14. 1. PAT. Donoszą z Poma (Argentyna) o trzykrotnym wybuchu pobliskiego wulkanu, po którym nastąpiło trzęsienie ziemi. Zniszczyło ono całkowicie miasteczko Poma, przyczem 35 mieszkańców poniosło śmierć. Dzisiaj w północno-zachodniej części Argentyny odczuto wstrząsy podziemne. Według otrzymanych dotychczas wiadomości w

imejsowości Kobrez są liczne ofiary w ludziach. Gwałtowne wstrząsy podziemne połączone były z ogłuszającym łoskotem. Mieszkańcy wyrzuceni z łóżek wypadli na ulicę, gdzie zetknęli się z deszczem rozpalonych kamieni i strumieniami wrzącej wody. Wiele domów runęło w gruzy. Zbiory zostały zniszczone.

Syn admirała rosyjskiego przechodzi na judaizm i osiedla się w Palestynie

Równe. (ŻAT) W Równem bawi obecnie w drodze do Palestyny neofita Abraham Ben-Abraham, syn b. admirała rosyjskiego Makarowa (znanego z wojny japońsko-rosyjskiej). Makarow wraz z żoną i trojgiem dzieci przeszedł niedawno na judaizm. Fakt przyjęcia judaizmu przez Makarowa i jego rodzinę jest potwierdzone w dokumencie, wydanym przez rabina Kahana (Chefec-Chaim) W rozmowie z przedstawicielem ŻAT p. Makarow opowiedział następującą historię jego nawrócenia na judaizm:

Po śmierci ojca, admirała Makarowa, znalazł on wśród dokumentów admirała zwój pergami-

nu, zapisany absolutnie nieznanem mu pismem. Pewien Żyd, znajomy Makarowa, oświadczył mu po przeczytaniu dokumentu, iż jest na nim drzewo genealogiczne rodziny Makarowych, blisko spokrewnionej z rodziną rabi Lewi Izchok Berdyczewera. Od tej chwili, zapewnia neofita, nie zaznał spokoju. Obudziła się w nim nieprzyparta chęć powrotu na łono judaizmu. Dopiero niedawno udało mu się załatwić wszelkie formalności i oficjalnie przyjąć wiarę jego przojców Obecnie udaje się on do Palestyny, gdzie się już od dłuższego czasu znajduje jego rodzina.

Kosztowna fortyfikacja wybrzeża hiszpańskiego

(Telegram własny „Nowego Dziennika”).

Londyn 14. 1. (L) Rząd hiszpański zamówił w angielskiej firmie Vickers-Armstrong większą ilość dział 38-centymetrowych, dalekonośnych, przeznaczonych do ochrony wybrzeża. Każde poszczególne działo będzie zmontowane w wieży pancernej i będzie kosztowało okrągło 3 i pół miliona złotych. Działa te mają być ustawione w najważniejszych twierdzeniach przybrzeżnych Hiszpanji i Balearów.

„Tradewind” przepadł bez wieści

Lizbona 14. 1. PAT. Według wiadomości otrzymanych przez tutejszą stację radiotelegraficzną pogłoska jakoby hydroplan „Tradewind” opadł na morze na wysokości przylądka Mosteiros, jest podobno nieścisłą. Rakietą wypuszczoną w zatoce przez parowiec angielski skłoniła mieszkańców wyspy św. Michała do mniemania, że widzieli lecący hydroplan.

Komunistyczny wyrok śmierci — przed sądem apelacyjnym

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 14. 1. Sin. W swoim czasie zastrzelony został w Radyniu niejaki Dawid Siedlarz. Morderstwa dokonali Abraham Kagan i Symcha Sosnowiec, którzy na rozprawie przed sądem w Białej Podlaskiej zeznali, że morderstwa dopuścili się z rozkazu przewodniczącego miejscowej partji komunistycznej Abrahama Niebieskiego. Sąd pierwszej instancji skazał zarówno morderców jak i moralnego sprawcę zbrodni na karę śmierci. Dziś rozpatrywał sprawę warszawski sąd apelacyjny, który po przeprowadzeniu rozprawy skazał Niebieskiego na rok więzienia, zaś Kagana i Sosnowca na bezterminowe ciężkie więzienie.

Brat Jacka Diamonda na gościnnych występach w Europie

Wiedeń 14. 1. (W) Jak donoszą z Innsbrucku, na stacji kolejowej w Steinach policja przytrzymała brata „króla podziem nowojorskich” Jacka, przez policję nowojorską poszukiwanego przemytnika alkoholowego Johna Diamonda Aresztowany przyznaje się do swego „zawodu” i oświadczył, że Amerykę opuścił przed kilku tygodniami. Zwiedził Francję, Niemcy, Austrię, a obecnie zamierzał wyjechać do Włoch. O ile władze amerykańskie nie zażądają wydania go, zostanie wydalony z granic Austrii.

—ośo—

Zuchwała kradzież kosztowności w berlińskiej kolei podziemnej

Berlin 14. 1. (Sch) Przebywający w sprawach handlowych w Berlinie dwaj jubilerzy z Amsterdamu padli dziś ofiarą sprytnego złodzieja kieszonkowego. Jadącym koleją podziemną z hotelu na plac Wittiga nieznanymi sprawcy skradli niespostrzeżenie kasetkę zawierającą diamenty i brylanty wartość przeszło 300 tysięcy marek. Brak kasetki zauważyli oni dopiero przy opuszczaniu przystanku i nie wiedzą nawet w którym miejscu dokonano kradzieży. Poszukiwania za sprawcami pozostały dotąd bez wyniku.

TROCHE HUMORU

RÓŻNICA..

Na balu sylwestrowym, w którym brało udział wiele gwiazd filmowych Harry Liedtke zadał następujące pytanie zarządzającemu salą.

— Niełatwo chyba panu odróżnić kelnerów od gości? I ci i tamci mają fraki, uroczyste miny...

— Myli się pan, panie Liedtke, im dłużej trwa zabawa, tem łatwiej się zorientować: gwiazdy są pod gazem, kelnerzy — trzeźwi

(„Lustige Blätter”)

Znowu bestjalskie wymordowanie całej rodziny żydowskiej

Wilno, 14. I. PAT. Nocy wczorajszej w osadzie Zajązów gminy stołpeckiej dokonano morderstwa całej rodziny miejscowego kupca Millera Izaka. Zamordowani zostali Miller Izak, żona jego, córka lat 23 i syn lat 12. Wszyscy mieli rozbite czaszki uderzeniami siekiery. Policja wdrożyła natychmiast dochodzenia. Mordercę aresztowano tego samego dnia. Okazał się nim dezertor z 15 p. p. w Deblinie Markiewicz Leon, stały mieszkaniec Stołpców. Po dokonaniu mordu Markiewicz zrabował 1000 zł., większą ilość tytoniu i inne towary i usiłował zbiec.

DZIEŃ POLITYCZNY

Walka o Najwyższą Izbę Kontroli Państwa

Prezes NIKP, gen. Krzemiński wydał nowe zarządzenie, regulujące działalność oddziałów NIK. Zarządzenie to, wprowadzające zasadnicze zmiany w funkcjonowaniu NIKP, było centralnym punktem onegdajszej dyskusji komisji budżetowej Sejmu. Zmiana polega na tym, że wykonywanie kontroli faktycznej, a więc nie ściśle formalno-rachunkowej, będzie obecnie w każdym poszczególnym wypadku uzależnione od zezwolenia prezesa NIK. Gdy dotychczas każdy departament NIK, czy izby okręgowe mogły bezpośrednio zwracać się do kontrolowanego organu administracji państwa w celu wytknięcia zauważonych braków czy błędów, obecnie będą musiały w każdej sprawie uzyskać uprzednią zgodę p. Krzemińskiego.

Opozycja występuje oczywiście przeciw tej centralizacji w obawie, że kontrola może się w ten sposób stać iluzoryczna.

Szabla marsz. Piłsudskiego

Ambasada polska w Paryżu została zawiadomiona z Madery, że w czasie przejazdu marszałka Piłsudskiego przez Francję zginęła mu szabla, która wiózł z sobą. Ambasador zwrócił się do władz francuskich z prośbą, by dokonały poszukiwań w wagonie, w którym jechał marsz. Piłsudski, a który stoi obecnie na stacji w Bordeaux.

Władze francuskie odpowiedziały jednak, że poszukiwań przeprowadzić nie mogą, gdyż wagon, w którym jechał p. Piłsudski, jest wagonem polskim i choć stoi obecnie na dworcu w Bordeaux, jest zaplombowany.

Nowy podatek w Rosji sowieckiej

Moskwa 14. I. PAT. Centralny Komitet Wykonawczy ZSRR, wprowadził nowy jednorazowy podatek na rozbudowę instytucji gospodarczych i kulturalnych w miastach i osadach. Podatek ten płacić będą wszyscy obywatele sowieccy, bez względu na to, czy wynagrodzenia swoje otrzymują ze skarbu państwa, czy też żyją z własnych funduszy. Od podatku zwolnieni zostali tylko członkowie czerwonej armii, kawalerowie sowieckich orderów, emeryci i stypendyści. Dla właścicieli przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, dla wolnych zawodów i osób nie posiadających praw wyborczych, nowy podatek równać się będzie rocznej sumie podatku dochodowego, nie może jednak wynosić mniej niż 200 rubli. Podatek ten ma być całkowicie ściągany do dnia 1 marca, a w niektórych kategoriach płatników do dnia 10 lutego.

Morderstwo polityczne w Sofii

Wiedeń 14. I. PAT. Dzienniki wiedeńskie donoszą z Sofii, że wczoraj o godz. 5-ej rano zostali zastrzeleni przez nieznanego sprawcę dwaj Macedończycy Spasow i Bulkow. Morderstwo dokonane zostało w jednym z kabaretów. Zamordowani należeli do grupy Prologerowa. Zachodzi podejrzenie, że dokonali oni zamachu na jednego z członków grupy Michajłowa, z tego też powodu zostali w swoim czasie aresztowani i na dwa dni przed morderstwem wypuszczeni na wolną stopę z aresztu śledczego.

ECHA ZE SWIATA.

Stracenie głośnej trucicielki węgierskiej

Jak już o tem w części nakładu wczoraj donieśliśmy, w miejscowości Szolnok na Węgrzech stracono onegdaj zasądzoną swego czasu na śmierć trucicielkę Marię Kardos, główną bohaterkę głośnych na Węgrzech i na całym świecie procesów trucicielskich. Maria Kardos została skazana na śmierć ponieważ udowodniono jej, że otruli arszenikiem swego syna i drugiego swego męża. Przed śmiercią oświadczyła Kardos, że nie potrzebuje żadnego środka nasennego, by spokojnie przespać ostatnią noc swego życia, bo przez dwa lata więzienia spała spokojnie przez każdą noc. Późnego popołudnia przyjechała do więzienia odwiedzić swej szwagrowej i swej żyjącej w Budapeszcie adoptowanej córki, a potem rozmawiała z duchownym protestanckim, a około godz. 8 oświadczyła, że zamierza udać się na spoczynek. Zdała się jednak, że ostatniej nocy swego życia przecie nie przespała, nad ranem była bowiem zupełnie złamana, tak że o własnych siłach nie mogła się udać na miejsce stracenia. O godz. 6 nad ranem przybył do więzienia jej kochanek Stefan Todor, którego zasądzono na śmierć trucicielką przyjechała bardzo obojętnie, ponieważ miała do niego żal, że rzadko ją odwiedzał we więzieniu. Z początku zapisała była cały swój majątek kochankowi, którego też adoptowała jako swego syna, później zmieniła testament, zapisując swój majątek młodemu synkowi młodszej siostry Todora. O godz. 7 nastąpiła egzekucja. Płac stracenia otoczono gęstym kordonem policji, ponieważ tłumy widzów usiłowały się tam dostać. Przed straceniem, gdy odczytano jej wyrok śmierci, zawołała trucicielka: „Na miłość Boga, proszę o ulaskawienie, przynajmniej tylko na kilka godzin, bym mogła się pożegnać z córką!“ Komisja sądowa na to jednak nie udzieliła żadnej odpowiedzi. O godz. 7:11 minut zawiśła Maria Kardos na szubienicy, o godz. 7:17 minut skonstatowano śmierć. Przy egzekucji chechnym był jej kochanek Stefan Todor, który w momencie, gdy jego kochanka zawiśła na szubienicy krzyknął przeraźliwie i uciekł z miejsca stracenia.

Dlaczego miss Boutler zamordowała Cunoa Hofera?

Wiadomość o zamordowaniu w St. Moritz znanego i w kołach węgierskiej arystokracji pisarza szwajcarskiego Cunoa Hofera wywarła w Budapeszcie olbrzymią sensację. Okazało się, że kobieta, która jako ciężko ranna przewieziona do sanatorium, jest miss Boutler, wdowa po dyplomacie angielskim, Reginaldzie Boutlerze, który zmarł przed dwoma laty. Miss Boutler, pochodząca z francuskiej rodziny arystokratycznej, przyjechała do Budapesztu, gdzie nawiązała stosunki towarzyskie z węgierską arystokracją. W Budapeszcie poznała Hofera, który, jak już donieśliśmy, żonaty był z węgierską hrabiną i miał na Węgrzech duże posiadłość Elegancka i piękna Angielka zakochała się w Hoferze formalnie narzucała się mu ze swą miłością. Hofer stał jej umiarkowanie, ponieważ ze swą żoną żył w najlepszej harmonii. Przed kilku tygodniami wyjechał Hofer z Budapesztu do St. Moritz, a pani Boutler wkrótce za nim podążyła i zamieszkała w tym samym hotelu co Hofer. Już podczas pierwszego spotkania się ich we westybulu hotelu doszło między nimi do bardzo żywej wymiany zdań, która wzbudziła nawet zainteresowanie obecnych gości. Wówczas Hofer udał się do prywatnych apartamentów miss Boutler, chcąc rozmowę doprowadzić do końca. Tam właśnie rozegrała się tragedia, która zakończyła się śmiercią Hofera i nieudanym samobójstwem miss Boutler.

Cuno Hofer był jednym z najbogatszych ludzi Węgier. Posiadał koło Budapesztu 15.000 morgów pola, a poza to był właścicielem dużych lasów, kamieniołomów, cegielni i fabryk. Także jako pisarz cieszył się Hofer dużym uznaniem. Za czasów dyktury bolszewickiej na Węgrzech był Hofer w Budapeszcie przedstawicielem Szwajcarii i kilkakrotnie interweniował na rzecz uwieczonych zakładników z koła arystokracji węgierskiej.

Z GIEŁDY

GIEŁDA KRAKOWSKA

Kraków, 14. I. 1931. Akcje utrzymywane Dolar bez zmiany.

Akcie bankowe: Bank Polski 156.

Zebrań giełdowe przeszło pod znakiem minimalnej chęci do pracy. Większość papierów prawie w zupełnym zaniechaniu. Do transakcyj doszło jedynie z papierów bankowych Bankiem Polskim w małych ilościach po kursie utrzymującym na ostatnim poziomie. Ruch ospały.

Na pogiełdzu objaw podobny. Płacono 3-proc. Poż. Budowlaną 50 bez zmiany.

Waluty i dewizy oficjalnie bez obrotów

Na rynku walutowym w obrotach prywatnych i międzybankowych nastroj mocniejszy dla dolara. efektywnego utrzymuje się w dalszym ciągu. Zapotrzebowanie większe. Popyt niewielki. W Krakowie dolar gotówkowy 8,89 i pół do 8,91 i pół, czeki bankowe 8,91—8,92. Warszawa dol. 8,89—8,91, czeki 8,90 i pół do 8,91 i pół. Lwów dol. 8,89 i jedna czw. do 8,91 i jedna czw., czeki 8,90 i trzy czw. do 8,91 i trzy czw. Katowice dol. 8,89 i trzy czw. do 8,91 i trzy czw., czeki 8,91—8,92. Notowanie Banku Polskiego niezmiennie.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 14. I. PAT. Akcje: Bank Polski 155 i jedna czw., Bank Zachodni 70, Sole Potasowe 90, Lilpop 20, Modrzejów 9. Pożyczki: 4-proc. inwestycyjna 91 i trzy czw., 5-proc. dolarowa 46 i pół, 5-proc. konwersyjna 48, 10-proc. kolejowa 102,50, 8-proc. L. Z. Gosp. Kraj. 94.

Waluty: Dolar 8,91, 8,93, 8,89. Dewizy: Belgja 124,37, 124,68, 124,06, Bukareszt 5,30, 5,31 i pół, 5,28 i pół, Londyn 43,32, 43,43, 43,21, Nowy Jork 8,915, 8,935, 8,895, Nowy Jork telegr. 8,924, 8,911, 8,904, Paryż 34,99, 35,08, 34,90, Praga 26,51 i pół, 26,48, 26,35, Szwajcarka 172,80, 173,23, 172,37, Wiedeń 125,45, 125,76, 125,14, Włochy 46,72, 46,84, 46,60, Berlin 212,04.

GIEŁDA POZNAŃSKA

Poznańska giełda zbożowa z dnia 14. I. 1931. Bez zmiany. Usposobienie spokojne.

GIEŁDA WIEDEŃSKA

Wiedeń, 14. I. PAT. Waluty i dewizy: Berlin 168,69—169,19, Budapeszt 124,03—124,33, Bukareszt 4,20—4,23, Londyn 34,46 i trzy ósme do 34,56 i trzy ósme, Nowy Jork 709,75—712,25, Paryż 27,82—27,92, Praga 21—21,08, Warszawa 79,51 i pół do 79,79 i pół, Zurych 137,44—137,94, Amerykańskie 707—711, Niemieckie 168,44—169,04, Angielskie 34,39 i pół do 34,55 i pół, Szwajcarskie 137,09—137,89, Czeskie 20,97—21,09, Węgierskie 123,96—124,36.

Papiery wartościowe: Renta koronowa 1,07, Losy Tureckie 13 i jedna czw., Lwów Czerniowiec 32 i trzy czw., Gal. Karpaty 2,51, Galicja 16 i pół.

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 14. I. PAT. Paryż 20,24 i trzy czw., Londyn 25,07, Nowy Jork 5,16,45, Belgja 71,98, Włochy 27,03, Berlin 122,71, Wiedeń 72,59, Praga 15,29, Warszawa 57,85, Budapeszt 90,22 i pół, Bukareszt 3,06 i jedna czw.

KOMUNIKATY

— PRZEDŚWIT—HASZACHAR. Bezpośrednio po powrocie z Palestyny wygłosi Dr. Gur Arle Terlo na plenarnym zebraniu Związku Żyd. Młodz. Akad. „Przedświt-Haszachar” (Stradom 15) referat n. t. „Dzisiejsze oblicze Palestyny (Wrażenie z podróży po Erec). Goście mile widziani. Początek o godz. 8.

— S.K.A. „KADIMAH” W piątek dnia 16 bm. o godz. 7 wiecz. w lokalu Korp B C — zaś o godz. 8 wiecz. odbędzie się Konwent Ogólny z następującym porządkiem dziennym: 1) Przyjęcie nowych członków 2) Sprawozdanie Senjora Korp z „Rady Senjorów Sjońskich Korp” w Polsce, odbyte ostatnio w Warszawie. 3) Ewentualja. Filistrowie Korp „Kadimah” proszeni są o przybycie

— W ŻYDOWSKIM TOW. OŚWIATY LUDOWEJ (Krakowska 23, l. p.) odbędzie się w piątek dnia 16 bm. o godz. 8 wiecz. wykład p. Dra Henryka Leuchtera na temat: „ChOROBY WENERYCZNE”.

ZMARLI: Rachela Steiger 1 68, Rachela Oberleder 1 90.

Nowy Jork 14. I. PAT. Państwo Lindbergh kupili wyspę, położoną o 4 mile od wybrzeża stanu Maine. Wyspa ta, nosząca nazwę Garden Island, ma im służyć jako miejsce pobytu w lecie.

